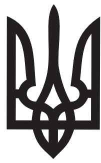
П'ЯТНИЦЯ, 9 ГРУДНЯ 2005 РОКУ. № 234 (3734)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Поїздка на Кіровоградщину

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин планує здійснити робочу поїздку до Кіровоградської області.

Передбачається, що під час поїздки глава парламенту огляне об'єкти соціального призначення селища Гірниче м. Кіровограда. А в обласному центрі Голова Верховної Ради зустрінеться з представниками органів місцевого самоврядування, візьме участь в урочистостях з нагоди 75-річчя Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства, відвідає ВАТ «Птахокомбінат» та дасть прес-конференцію для представників ЗМІ.

НАТО цікавиться реформами

Учора в штаб-квартирі НАТО в Брюсселі на рівні міністрів закордонних справ відбулося засідання комісії Україна—НАТО. Сторони обговорили процес реформування в Україні і виконання Плану дій. Україну на засіданні представляв міністр закордонних справ Борис Тарасюк, **повідомляє «ЛІГАБізнесІнформ»**.

Українські слухання в Європарламенті

Учора в Європейському парламенті пройшли українські слухання, організовані Європейською народною партією. Євродепутати обговорювали потенціал України, хід економічних змін у державі, а також стан і перспективи подальшого розвитку відносин між Україною та ЄС. У дискусіях взяли участь депутати Європарламенту, представники Ради міністрів ЄС і Європейської комісії, дипломатичного корпусу, акредитованого при європейських інституціях і неурядових організаціях, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

■ **ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ**

Газета для всієї родини

— Подивись, Віталію, тут твій однофамілець подарунок виграв! — вигукнула дружина, й гадки не маючи, що пощастило саме її чоловікові. На передплатну квитанцію Віталія Степового, мешканця міста Києва, випав подарунковий набір від «Голосу України».

Віталій Петрович розповідає, що передплачує газету вже майже десять років. А вийшов на неї методом проб. Передплачував різні видання, та лише в «Голосі України» знайшов правдиву, актуальну й цікаву для всієї родини інформацію.

Главу сім'ї найбільше приваблюють закони та політика, дружину Поліну Іванівну — сторінки «Сім'я» та «Парад порад», а онука-першокласника — спортивна сторінка. Він її навіть до школи бере й однокласникам результати різних змагань показує.

Віталій Петрович в армії дослужився до звання підполковника. А після демобілізації працював у міськвиконкомі. Нині наш читач — на заслуженому відпочинку, але, як і раніше, цікавиться подіями у країні та за кордоном. А весь свій життєвий досвід передає улюбленому онуку, якого назвали на честь діда — Віталиком. Читає з ним книжки та улюблену газету.

Оксана КАЛУГІНА.

На знімку: призер лотереї «Голосу України» Віталій СТЕПОВИЙ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПЕРЕБІЛЬШЕНА НЕДОБРА СЛАВА

Сімер Перечинського району на Закарпатті: «тифозне» село, де встановлено захворювання на черевний тиф

Як часто буває в таких випадках, чутки про масштабність лиха виявилися перебільшені. Навіть у самому обласному центрі — Ужгороді, нас застерігали від поїздки в Сімер: там і карантин, і люди масово потерпають від страшної інфекції, і навіть є вже десятки трупів нелегалів із Азії, котрі начебто і завезли тифозну паличку в Перечинський район.

Сільський голова Сімера Іван Вільчинський уже стомився і від наїздів тележурналістів, і від їхніх гіпербол. «Перебільшена недобра слава про село, — зізнався він, — вже просто дратує. Все не так трагічно, як показує телевізор». Місцева жінка потрапила в лікарню, провели дослідження, і справді 30 листопада знайшли паличку черевного тифу. Сім'ю ізолювали.

(Закінчення на 5-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ **НОВИНИ**

Керченську протоку знову не поділили

Учора в Москві завершився двадцять третій раунд переговорів Росії й України з Азово-Керченської проблематики. Як стверджує російська сторона, — без очевидних результатів. Спецпредставник МЗС Росії з питань відносин із країнами СНД Ігор Савольський заявив: «Можу сказати, що остаточних рішень не прийнято. Нічого революційного не відбулося», — повідомив він журналістам. Водночас керівник української делегації, перший заступник глави МЗС Антон Бутейко заявив, що бачить певний прогрес у переговорах з цієї проблематики. Зокрема, за його словами, сторонам удалося «формалізувати тексти проектів договорів» з розмежування в районі Азовського і Чорного морів. Як очікується, наступна зустріч експертів відбудеться приблизно через півтора місяця, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Під землею спалахнув метан

Унаслідок спалаху метану, який стався в середу у ВАТ «Вугільна компанія «Шахта «Красноармійська-Західна №1», що на Донеччині, один гірник загинув та восьмеро отримали опіки. На момент аварії в дільниці перебували 45 осіб, із яких 36 вийшли на поверхню самостійно. На шахту прибули шість відділень рятувальників і три бригади медиків. Потерпілі, а серед них — жінка, доправлені до лікарні. У двох із них опіки середнього ступеня тяжкості, у решти — легкого. Обставини та причини аварії розслідує комісія. Нещасний випадок стався і на сусідній шахті імені Стаханова в Димитрові. Там під час відкачування води із вугільної ями прорвало пульпу, через що загинуло двоє гірників, **повідомляє наш донецький власкор Ліна КУЦ**.

Небо відкрито. У судовому порядку

Літаки АНТК імені Антонова більше не заарештовуватимуть за борги Фонду державного майна України.

У Міжнародний день цивільної авіації в АНТК імені Антонова було подвійне свято. На аеродромі в Гостомелі зустрічали «крилатого арештанта» із Брюсселя. «Руслан», що належить авіакомпанії «Авіалінії Антонова», рік і чотири місяці простояв у бельгійській столиці.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сьомий день життя під курячим крилом

Учора з'явилася тривожна інформація: пташиний грип з Криму «перелетів» до Дніпропетровської області. Причому ця новина з'явилася й у деяких інформагентствах. Називався і район, куди переметнулася хвороба і нібито почався масовий падіж свійської птиці, — П'ятихатський. У МінНС нашому кореспонденту цю інформацію спростували — але якось непевно: «Поки що не підтверджується». У прес-службі Мінагрополітики теж про це нічого не знають, але порекомендували набрати київський номер 279-49-48. Мовляв, організована цілодобова «гаряча» лінія, куди стікається інформація навіть від мешканців з регіонів, які діляться своїми підозрами щодо нових вогнищ захворювання.

(Закінчення на 4-й стор.).

КОРОТКО

■ Нацбанк вводить в обіг пам'ятну монету "Свято-Успенська Святогірська лавра" номіналом 5 та 10 гривень.

■ У Харкові приватна фірма через махінації з ПДВ змогла одержати півтора мільйона гривень з держбюджету.

■ Держбюджет недоотримав 34 мільйони гривень через неналежне виконання програми соціальної реабілітації інвалідів. Про це заявили представники Рахункової палати.

Народний депутат України Анатолій ГІРШФЕЛЬД вніс на розгляд Верховної Ради законопроект про захист наукоємного вітчизняного виробництва

ПОЛІТИКА

П'ЯТНИЦЯ, 9 ГРУДНЯ 2005 ■ № 234 (3734)

Комітет Верховної Ради Ураїни з питань аграрної політики і земельних відносин рекомендує парламенту визначити окремий порядок сплати земельного податку й орендної плати за земельні ділянки сільськогосподарського і несільськогосподарського призначення

Народний депутат України Олег САЛМІН: «У газових переговорах між Україною та Росією потрібно говорити про конкретний договір, укладений між Україною і Росією ще в 1994-му, який діє до 2013 року»

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Списки сформовано. Але не повністю

До першої п'ятірки виборчого списку Блоку Юлії Тимошенко увійшли сама лідер блоку, а також керівник виборчого штабу БЮТ Олександр Турчинов, колишній віце-прем'єр-міністр Микола Томенко, народний депутат України, голова Української соціал-демократичної партії Василь Онопенко і журналіст Андрій Шевченко. Про це було оголошено на міжпартійному з'їзді БЮТ у Києві. До другої п'ятірки БЮТ увійшли Левко Лук'яненко, Григорій Омельченко, Віталій Курило, Микола Петрук та Євген Суслов. Остаточний список БЮТівці формуватимуть під час другого етапу міжпартійного з'їзду.

* * *

Політична партія УНА-УНСО йде на парламентські вибори у блоці з Українською консервативною партією і вимагає реабілітувати своїх активістів, засуджених за участь в акції «Україна без Кучми» 9 березня, щоб вони могли взяти участь у виборах. На позачерговому XX з'їзді партії було прийнято робочу назву цього блоку — Національно-визвольний блок Шухевича—Щокіна «Бог і Україна понад усе». Але цю назву ще можуть скоротити під час другої частини партійного з'їзду. Виборчий список блоку очолять голова УНА-УНСО Юрій Шухевич та лідер Української консервативної партії Георгій Щокін, а решта списку формуватиметься за квотою 50 на 50.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Буде свято і на нашій вулиці

«Не вистачає коштів», — ця відповідь часто лунає в коридорах влади на запити громадяни. У відповідь народ часто «ріже» правду: «А на феєрверки гроші є?» Такий діалог можна нерідко почути у Кам'янці-Подільському на Хмельниччині, котрий в останні роки зажив слави міста всеукраїнських та міжнародних шоу. Завершуються вони, як правило, світло-лазерною феєрією на фоні славетної Старої фортеці, і коштує це немало. Бюджетом міської ради таких витрат не передбачено. Тим часом щоразу знаходиться кишеня, яка фінансує свято в цьому невеликому місті, про яке ще вчора мало знали.

На сьогодні великі спонсорські заходи здебільшого сконцентровані в столиці, великих містах України. Секрети «везіння» Кам'янця пояснив заступник міського голови Олег Демчук, котрий нещодавно на три дні зняв костюм чиновника, спав у наметі, на сіні, при бойових козацьких обладунках, щоб разом із товариствами військово-історичної реконструкції взяти участь у штурмі фортеці та перенестися в XVII століття на фестивалі «Тера Героїка-2005».

«Міській раді, — каже Олег Демчук,— вдається залучати потужних спонсорів. Скажімо, популярна мережа магазинів сімейної покупки «Фуршет» (голова спостережної ради ЗАТ — Ігор Баленко) **(на знімку)**. Вона має вже 50 маркетів у всіх куточках України, а нещодавно визнана переможцем у престижному конкурсі «Вибір року». Нині «Фуршет» передав у фонд фестивалю 100 тисяч гривень, хоч його благодійницькі справи зосереджено в основному в мегаполісах. Звичайно, в цієї торговельної марки є зацікавлення і в нашому місті. Торік тут з'явився супермаркет мережі, тож кам'янчани отримали можливість ширшого вибору товарів. Крім того, цей самий власник придбав найбільший готель і докладає зусиль до його оновлення, щоб швидше наповнити його гостями, а місто — туристами».

На відкритті «Тера Героїки» представники фірми заповнили, що готові вкласти до одного мільйона гривень у Кам'янець, щоб місто стало справжнім туристичним центром. Торговельна марка підтримує українську ідею, український патріотизм — на фестивалі виступили «Пропала грамота», «Гайдамаки», козаки-каскадери. А міська влада вважає, що чинить правильно, залучаючи в місто таких потужних власників. Бо малим містам треба якомога швидше і ширше розвивати співробітництво, вправно використовуючи свою історію, краєвиди.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: бренд «Фуршету» на святі у старовинному Кам'янці.

Час втрачених можливостей, але парламенти готові підставити плече

Дводенний офіційний візит делегації українського парламенту на чолі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином до Росії минув на тлі газових суперечок. Втім, як переконаний Володимир Литвин, сідати за «круглий стіл» переговорів, домовлятися і виходити на узгоджені рішення з урахуванням національних інтересів кожної держави нам визначено самою історією.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Не буди лихо, поки воно тихо

Президент Росії Володимир Путін під час зустрічі з главою українського парламенту назвав рік, що минає, «часом втрачених можливостей». Хоча між Україною та Росією в економічному плані є позитивні результати — за 9 місяців 2005 року товарооборот між двома країнами зріс до 17 мільярдів доларів, а за підсумками року очікується в розмірі до 20 млрд. Тоді як товарооборот з усіма країнами Євросоюзу становить лише близько 22 мільярдів. До того ж із Росією ми здебільшого торгуємо наукоємною продукцією, а з європейськими країнами — сировиною. Глава українського парламенту висловив сподівання, що наші дві сусідні країни зрештою вийдуть на погоджені позиції та плідну співпрацю. «Думаю, і українська, і російська сторони здійснюватимуть відповідальні кроки, — вважає В. Литвин. — Сьогодні ми пожинаємо плоди деяких безвідповідальних дій. Я далекий від думки, що завтра буде відключено газ. Це і технічно неможливо зробити, тому найкраще вийти на узгоджені позиції».

У газовій суперечці не повинно бути переможців і переможених, вважає В. Литвин. Як і будь-якого шантажу — ані політичного, ані економічного. Бо жодний шантаж стосовно чи то України, чи Росії не матиме перспектив, бо це власне буде шантаж Європи. «Нам треба відмовитися від будь-якого шантажу й знайти прийнятний результат», — наголосив Голова Верховної Ради. Вагому частину вини у конфлікті, що нині виник, на його погляд, повинна взяти на себе українська сторона. Бо спочатку ми самі запропонували перейти на монітарний принцип взаємовідносин у газовій сфері. А коли Росія підхопила цю ідею і підрахували, то... прослозилися. В. Литвин порадив сповідувати відому народну мудрість: «Не буди лихо, поки воно тихо».

Саме під час офіційного візиту глави українського парламенту до Росії голови Комітету з питань ПЕКу Верховної Ради України та Державної Думи Росії Андрій Клюєв і Валерій Язєв на зустрічі у Москві підписали угоду про взаємодію.

Розрахунки ризиків

Український та російські парламентарії обговорили у Москві широке коло проблем — від прикордонного співробітництва до підготовки документів про формування ЄЕП, приєднання до СОТ, стосунків з НАТО, міжпарламентських та міждержавних взаємовідносин, а також ситуацію напередодні парламентських виборів в Україні. Зокрема, порушивши під час бесіди з Борисом Гризловим тему синхронізації процесів входження до СОТ, Володимир Литвин зазначив: «Прагнучи брати участь у різних утвореннях, ми повинні також думати, що там у перспективі, які наслідки це матиме для нашої економіки».

У процесі формування Єдиного економічного простору Україна, за словами В. Литвина, готова підписати близько 20 документів. Але знову-таки з урахуванням національних інтересів держави. «Думаючи про розвиток економіки України, ми думаємо також про нарощування нашої присутності у ЄЕП», — заявив Голова Верховної Ради України.

Вступати чи ні Україні до НАТО, наголошував В. Литвин, вирішуватиме сам народ: парламент підтримує ідею Президента України про прийняття остаточного рішення на всеукраїнському референдумі. Створення ініціативних груп із проведення референдуму глава українського парламенту розцінив як свідчення наявності демократії в Україні. Однак наразі референдум, на його погляд, видається передчасним, оскільки навіть сама постановка питання про членство в НАТО поки що — довгострокова перспектива. Хоча розвивати співробітництво з НАТО за окремими конкретними програмами можемо вже сьогодні.

Скільки вірьовку не плети...

Російські журналісти цікавилися реакцією Володимира Литвина на останні заяви горезвісного екс-майора Миколи Мельниченка. «Цілком очевидно, що когось не влаштовує моя позиція в Україні, — відповів В. Литвин. — І тому сьогодні вийняли з рукава, як дехто вважає, головний козир». Якби було бажання встановити істину, то чому М. Мельниченко не приїхав в Україну «встановлювати істину» ще 2004 року, коли прийшла нова демократична влада, а «проклятий злочинний режим» пішов у небуття? — зауважив він. Чому автор «касетного скандалу» приїхав у розпал передвиборної кампанії? «Висновок цілком очевидний: проаналізуйте, кому це було вигідно, хто є організатором прослуховування кабінету Президента, і вийдете на тих, хто був зацікавлений у цій акції, — сказав В. Литвин. — Скільки вірьовку не плети, а кінець їй буде».

Духовний фундамент

Про проблеми духовні та релігійні. говорив Володимир Литвин на аудієнції з Патріархом Московським і всія Русі Алексієм II **(на знімку)**. «Між українським і російським народами прекрасна дружба, і її міцний фундамент — православ'я», — сказав у бесіді з главою українського парламенту глава православної церкви. І додав, що настав час подолати релігійні розколи в Україні.

Володимир Литвин і Алексій II були єдині в думці, що влада не повинна керувати церквою, що держава і церква не повинні втручатися у справи одна одної. Водночас духовна єдність і повернення людей до духовних витоків — дуже значущі нині. До того ж держава і церква можуть бути партнерами у розв'язанні таких болючих проблем, як наркоманія, алкоголізм, СНІД, повинні спільними зусиллями змінювати мораль суспільства. Голова Верховної Ради переконаний, що церква сама подолає розкол. А держава повинна створювати такі умови, в яких кожен громадянин зможе вільно діяти, думати і вірити, а церква — діяти згідно зі своїми канонами.

Юліана ШЕВЧУК.

Київ—Москва—Київ.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Селу — гідну освіту

Народний депутат України Володимир Ступак відвідав Козелецький район Чернігівської області. Він зустрівся з мешканцями Козельця, Остра. Чемерській школі парламентарій подарував ксерокс для комп'ютерного класу, а шкільній бібліотеці — книжки. Зустрічався депутат і з педагогами інших сіл. Головна тема розмов — розв'язання освітніх проблем, належне фінансування шкіл.

На прес-конференції у Чернігові Володимир Ступак повідомив, що в четвертому кварталі на основі прохань чернігівців направив 50 звернень до міністерств та відомств для належного реагування.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

Київський політех — піонер науково-педагогічного процесу

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» по праву вважається одним із найстаріших технічних вузів Європи та світу — йому понад 100 років. До того ж це один із найбільш новаторських навчально-наукових закладів, який не тільки адекватно відповідає на виклики часу, а й багато в чому випереджає його потреби.

Днями з роботою НТУУ «КПІ» ознайомився Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк.

Відбулася його ґрунтовна і всебічна розмова із керівництвом університету та його структурних підрозділів, в якій за допомогою телемосту взяли також участь керівники Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут».

Ректор НТУУ «КПІ» академік Національної академії наук України Михайло Згуровський, проректори професори, доктори наук Юрій Якименко, Михайло Ільченко, Сергій Сидоренко та інші детально розповіли про науково-педагогічні здобутки колективу університету, його інтеграцію до європейського і міжнародного освітньо-наукового простору, поділилися планами на майбутнє.

Нині в НТУУ «КПІ» функціонують 21 навчальний факультет, 10 навчально-наукових інститутів, 13 науково-дослідних інститутів, 16 конструкторських бюро, інженерних центрів та інших наукових підрозділів. Тут плідно працюють 44 академіки і члени-кореспонденти академій наук, 2000 професорів, доцентів і викладачів, навчаються понад 40000 студентів, серед яких більш як 1500 іноземних громадян із понад 40 країн світу.

Київський політех є базовим центром телекомунікаційної мережі URAN установ науки й освіти України. URAN забезпечує інтеграцію нашої країни до міжнародного освітнього, наукового та інформаційного простору, розробку і реалізацію проектів у сфері інформатизації освіти й науки, забезпечує діяльність Українського центру дистанційної освіти при НТУУ «КПІ».

У 2002 році Верховна Рада України прийняла закон про створення інноваційного технопарку «Київська політехніка». А у серпні 2004 року указом Президента України на базі скороченого НТУУ «КПІ» створено технополіс. Його особливістю є органічна єдність трьох складових — науки, виробництва та освіти, можливість їх постійного взаєморозвитку та кадрового супроводу.

Для активізації діяльності технополісу, зауважив Адам Мартинюк, необхідно підкріпити його відповідними законодавчими актами, а потім провести експеримент з тим, щоб набутий досвід можна було поширити на Харківський політех та інші вузи України.

Фото Володимира ІГНАТОВИЧА.

Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк під час відвідання Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Праворуч — ректор НТУУ «КПІ» Михайло Згуровський.

Під час жвавої, зацікавленої розмови Перший заступник Голови Верховної Ради і науковці НТУУ «КПІ» обговорили також деякі аспекти національної концепції побудови інформаційного суспільства, питання інноваційної стратегії та розвитку інформаційної інфраструктури у сфері освіти й науки України, перспективи створення на базі НТУУ «КПІ» дослідницького університету.

У своєму виступі перед науковцями і викладачами Адам Мартинюк розповів про законотворчу діяльність Верховної Ради, зокрема про проведені нещодавно парламентські слухання з розвитку інформаційного суспільства в Україні. Він підкреслив, що багато наших проблем народжується і тривалий час не вирішується через тимчасовість урядів, які змінюються практично щороку, а також відсутність тісного взаємозв'язку між законодавчою і виконавчою гілками влади. У зв'язку з цим важливе значення має політична реформа, яка вводиться з 1 січня наступного року і згідно з якою уряд формуватиметься парламентом і буде йому підзвітний.

Адам Мартинюк побував у студентських аудиторіях і навчальних лабораторіях, ознайомився з умовами праці і відпочинку професорсько-викладацького складу.

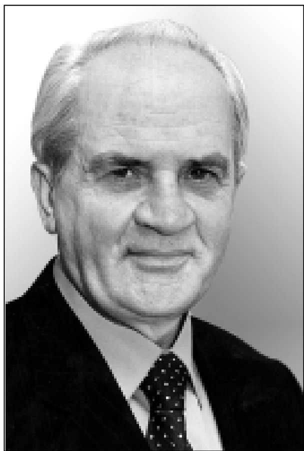
З особливою увагою він оглянув експозиції Державного політехнічного музею, відкритого у колишніх майстернях «КПІ». За сім років існування цього науково-дослідного та культурно-освітнього закладу його відвідали понад 150 тисяч осіб — це студенти, старшокласники, викладачі з Києва і всієї України, а також іноземні гості.

У Книзі почесних гостей Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зробив запис. Він висловив своє захоплення науково-технічною і навчально-виховною діяльністю багатотисячного колективу Київського політеху — провідного вузу європейського рівня і побажав йому нових плідних успіхів.

Разом із Адамом Мартинюком НТУУ «КПІ» відвідав голова підкомітету Верховної Ради України з питань інформатизації та інтелектуальної власності Михайло Родіонов.

Іван ГАВРИЛИШИН.

Авторитет держави — у повазі до суду

Шановні співгромадяни! У кожній країні світу є суди першої інстанції, суди апеляційні та касаційні. Проте не завжди суди першої інстанції діють бездоганно. Тому й потрібні апеляційні суди та Верховний Суд.

У кожній країні світу суди першої інстанції через певні обставини інколи не зовсім правильно розуміють закон, припускаються помилок під час прийняття рішень, а окремі законні й обґрунтовані судові рішення, трапляється, не завжди влаштовують деяких членів суспільства, а також й органи влади. Як відомо, із зали суду, апріорі, не можуть всі виходити задоволені, бо в кожній справі як мінімум дві сторони, інтереси яких — протилежні. Така природа суду та його рішень.

Але у цивілізованих країнах, де обстоюється право суду бути незалежним, дбаючи про авторитет своєї держави і судової системи, ніхто не драматизує з приводу помилки, допущеної судом першої інстанції. У таких випадках зацікавлені учасники процесу апелюють до вищих судових інстанцій з вимогою скасувати чи змінити судове рішення, наводять відповідні правові аргументи, шукають докази своєї правоти. Якщо суддя порушив закон, вони вдаються до правових механізмів, які дають можливість покарати цього суддю та звільнити його з посади. Водночас ніхто не вдається до тиску на суди, до шельмування судів та суддів, до образ та принижень на їх адресу, до нагнітання невдоволення в суспільстві, оскільки знають, що це заборонено законом. Річ у тім, що непроцесуальна критика судового рішення, яке не набрало чинності, у засобах масової інформації і особливо органами влади в усьому світі згідно з міжнародними нормами розцінюється як втручання в діяльність судових органів, як тиск на суди апеляційної та касаційної інстанцій, як намагання примусити суди ухвалювати рішення лише на користь влади, зацікавлених осіб чи організацій. В Україні такі дії згідно зі ст. 376 Кримінального кодексу визнані кримінально караними, оскільки відповідно до ст. 126 Конституції України вплив на суддів у будь-який спосіб забороняється, а згідно зі ст. 129 Основного Закону за неповагу до суду і судді винні особи притягаються до юридичної відповідальності.

Про що свідчать образи та приниження суддів у відповідь на постановлене судове рішення, яке не подобається? Про що свідчать бездоказові узагальнення про «суддівську мафію», корумпованість та корпоративність суддів? Насамперед про слабкість посадової особи, яка подібним чином відповідає на судове рішення; про відсутність у неї правових аргументів для скасування чи зміни судового рішення; про невміння викласти аргументи (якщо вони є) до свідомості суддів; про відсутність елементарних адвокатських навичок (адвокат, який володіє правовою культурою, ніколи не вдається до образ та принижень суддів, до страйків та ігнорувань судових процесів).

Галас з приводу судового рішення, образи суддів — це і самооцінка особи. Вони є яскравим свідченням рівня її культури.

Образи та приниження суддів у відповідь на постановлене ними рішення — це насамперед посягання на авторитет держави, оскільки судді ухвалюють рішення не від свого імені, а від імені України. Саме у зв'язку з цим стаття 11 Закону України «Про статус суддів» передбачає, що «... всі державні органи, установи та організації, органи місцевого самоврядування, громадяни та їх об'єднання зобов'язані поважати незалежність судових органів і не посягати на неї».

На жаль, в Україні всупереч вимогам Конституції та законів розпалюється ненависть до судів та суддів, робляться спроби дестабілізувати цю, можливо, чи не єдину систему, де ще загалом можна віднайти законність і справедливість.

Деякі особи заявляють про зниження рівня довіри до українського правосуддя, але вони, напевне, не хочуть знати, що потік людей, котрі звертаються в суди по захист порушеного права, різко збільшується. Якщо 1992 року суди України розглянули трохи більше 500 тисяч справ, то нині — більше шести мільйонів.

Про що це свідчить? Хіба про зменшення авторитету суду? Навпаки, саме в суді мільйони людей намагаються знайти захист. Саме через суди сотні тисяч людей відстоюють своє право на заробітну плату та пенсію. А за такого навантаження, такої величезної кількості справ, за тих надзвичайно складних умов, у яких працюють суди, дуже непросто забезпечити якісний розгляд справ у розумні строки. Водночас необхідно зазначити, що в цілому 95 відсотків судових рішень сторони не оскаржують. Тобто вони розуміють, що постановлене справді законне рішення. Лише 5 відсотків судових рішень оспорюються з допомогою скарг чи прокурорських подань. Але перегляд цих справ у судових інстанціях вищої ланки свідчить, що лише 10—12 відсотків із оскаржених судових рішень визнано такими, що суперечать закону. Тобто істерія з приводу того, що в Україні «відсутнє правосуддя», ґрунтується на дуже мізерній, тенденційно виокремленій частині справ.

Особи та організації, які зацікавлені у дестабілізації ситуації в Україні, а також у намаганні підкорити собі суди, примусити їх тремтіти за кожного їх подиху, використовуючи засоби масової інформації, і намагаються сформувати про суди негативну думку. А тому кивають на ту мізерну частину справ. Проте ця «об'єктивна статистична аргументація» суперечить думці мільйонів людей, які знайшли свій захист у судах. Про недовіру до судів свідчать здебільшого ті, які там ніколи не були, або ті, котрі програли справи та не можуть зізнатись у своїй неправоті або невмінні довести свою правоту в змагальному судовому процесі.

Про досить високий рівень захисту прав людини в Україні переконливо свідчать дані Європейського суду з прав людини. За 2005 рік та чотири попередні ми маємо відповідні дані по Україні, Італії, Туреччині, Австрії, Великобританії, Греції, Німеччині, Польщі та Франції. Згідно з цими даними, Європейський суд з прав людини знайшов хоча б одне порушення права людини за останні п'ять років: щодо України — в 121 справі, Італії — у 893, Туреччини — в 713 справах; за чотири роки, крім 2005, щодо Великобританії — у 88 справах, Франції — у 228, щодо Польщі — в 154 справах.

Звичайно, ці цифри не дають цілковитого уявлення про рівень захисту прав людини у кожній країні зокрема, але і не дають права паплюжити українське правосуддя. Крім того, аналіз рішень Європейського суду з прав людини (в яких визнано порушення прав людини в Україні) дає підстави стверджувати, що їх абсолютна більшість стосується порушення права на розумний строк розгляду справ, порушення прав ув'язнених в місцях позбавлення волі, невиконання судових рішень тощо. Лише в одиницях з цих справ безпосередньо йдеться про помилки у судових рішеннях.

Зрозуміло, судова система України потребує запровадження європейських стандартів. А це насамперед: незалежність суду та підкорення його лише закону; обов'язкова невідворотність відповідальності судді за порушення закону; належні умови праці; стабільне законодавство і об'єктивність та неупередженість суддів під час прийняття рішень; спокійне, виважене, шанобливе ставлення до рішень судів, які в цілому сприяють утвердженню рівноваги у суспільстві. Все це — фундамент держави.

Не крики, не образи, не погрози, а конкретні справи з реформування судової системи потрібні для того, щоб кожне судове рішення було законним та обґрунтованим. На судове рішення слід відповідати аргументами права, якщо ми вважаємо Україну правовою державою, а себе — розумними людьми.

Василь МАЛЯРЕНКО,
Голова Верховного Суду України.

Діалог із суспільством — головний принцип роботи Ради національної безпеки і оборони

Координаційні органи з питань національної безпеки і оборони залучені до системи влади багатьох країн світу. І в Україні Рада національної безпеки і оборони набула значної ваги. Вона робить упевнені кроки на шляху до ефективної та успішної реалізації своїх конституційних повноважень. Водночас формує новий стиль роботи — діалог з суспільством, обгрунтованість та послідовність дій.

Як відомо, Конституція визначає РНБО координаційним органом з питань національної безпеки й оборони при Президентові України, а Закон «Про основи національної безпеки України» — пріоритети державних інтересів, якими опікується цей орган. А тому секретар РНБО **Анатолій Кінах (на знімку)** визначає головну складову роботи так: «Рада нацбезпеки — це конституційний орган, який формується Президентом країни і підпорядковується йому. РНБО повинен впливати на ситуацію незалежно від того, куди хитнеться політичний маятник. І ми робимо все, щоб це був могутній, інтелектуальний орган, який дасть можливість координувати дії державної влади, захищати політичні, економічні інтереси країни».

Нині відбулися зміни у структурі апарату, спрямовані на підвищення ефективності роботи його працівників. Завершується створення експертно-громадської ради при РНБО, куди буде залучено групу висококопрофесійних експертів, аналітиків із широкого кола питань — економіки, права, соціології, політології, військової справи. Як зауважив Анатолій Кінах, між суспільством та владою поки що існує певний вакуум: ті, хто приймає рішення, часто не чують громадської думки, якість деяких владних рішень часом відстає від інтелектуальних можливостей нації.

«Президент, суспільство повинні знати правду про всі соціально-економічні параметри розвитку країни, наявні проблеми та загрози без лакування дійсності та переможних реляцій», — вважає секретар РНБО і наводить приклад. Окремі політики намагаються переконати народ у тому, що в нас, приміром, непогані порівняно з Францією темпи зростання ВВП за дев'ять місяців — 2,8 відсотка. Однак забувають, що один відсоток ВВП Франції — це четверта частина річного валового продукту нашої держави. Щоб подолати таке відставання, Україні потрібні темпи зростання щонайменше в п'ять разів вищі. Тільки так можна гідно інтегруватися до європейської і світової економічної системи.

(Закінчення на 10-й стор.).

На судове рішення слід відповідати аргументами права

НОВИНИ
П'ЯТНИЦЯ, 9 ГРУДНЯ 2005 ■ № 234 (3734)

Харківський авіазавод за останні п'ять років більш ніж утричі наростив обсяги продукції

Птахофабрики Кіровоградщини переведено на закритий режим роботи

Мал. Миколи КАПУСТИ.

■ У НОМЕР

Як встигнути обновити міську думу

Хмельниччина. У цьому році Держбуд України уперше виділив кошти на реставрацію будівлі колишньої міської думи Кам'янця-Подільського (тепер тут будівельний технікум). Проте 240 тисяч гривень надійшло пізно, в четвертому кварталі, а використати їх потрібно до кінця року. Тепер у будівельної компанії «Кам'янець», яка виграла тендер на роботи, головний біль — встигнути освоїти гроші. Покрівельникам, жерстяникам та оздоблювачам, якими керує бригадир Володимир Лупійчук, доводиться працювати в екстремальних зимових умовах.

Віра ШПИЛЬОВА.

Інтернет-карту замовляли?

Вінниця. Майже усі діючі сайти, зареєстровані у місті, відображені на вперше створеній інтернет-карті. Як стверджують ініціатори новинки, представники студії веб-дизайну «Метастудія», досі у державі не було такого проекту. Потрібні дані взяли з відкритих джерел, однак систематизувати інформацію, як з'ясувалося, непросто через велику кількість електронних адрес. Допомогли фахівці з агентств «Dial Service» та «Вінницька реклама». За словами директора «Метастудії» Олександра Ніколаєва, до кінця 2005 року місцеву інтернет-карту розмістять у мережі. Крім того, записану на електронні носії, її планують доставити в офіси підприємств і відомих фірм.

Віктор СКРИПНИК.

■ ФОТОФАКТ

У Києві відбулася презентація нового студентського журналу «Спудей».

Фото агентства Прес-КІТ.

Безпритульних і нелегалів поменшало

Крим. У Сімферополі під час останніх рейдів міліції виявлено 23 безпритульних. Двох направили в дитячу інфекційну лікарню, решту — до міського притулку для неповнолітніх. Під час рейду правоохоронці також викрили нічліжку — приватний будинок, у якому тіснилися тридцять чоловіків у жахливих антисанітарних умовах. Серед затриманих чотири жителі Узбекистану, які в Україні перебували нелегально. Решта — кримчани й херсонці. А ще на півострові у ході двотижневої спецоперації було затримано 172 нелегальних мігрантів.

Віктор ХОМЕНКО.

Небо відкрито. У судовому порядку

(Початок на 1-й стор.).

Скандальний судовий позов, заручником якого став літак, закінчився мировою угодою. Деталі в АНТК не розголошують, посилаючись на комерційну таємницю. Виконувач обов'язків генконструктора АНТК імені Антонова Дмитро Ківа повідомив журналістам, що за стіл переговорів сторони посадив не хто інший, як український Президент. Координатором процесу виступила «ТНК БіПі Україна» — нинішній власник Лисичанського нафтопереробного комбінату.

Нагадаємо, що Кіпрська компанія «TMR Energy Limited» подала позов в Арбітражний суд Стокгольмської торговельної палати на ВАТ «ЛиНОС», державу Україна і співзасновника ТОВ «Лисойл» — Фонд держмайна України. Позов було задоволено, а на виконання рішення арбітражу в Канаді й у Бельгії заарештували майно українського авіаперевізника. На радість конкурентам «Авіаліній Антонова».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Тепер літаки АНТК знову можуть літати куди завгодно.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

У лікарнях газ — це раз...

■ ДОБРА НОВИНА

Тепер усі медичні заклади Волочиського району мають газ. Дільнична лікарня у Наркевичах стала останньою, куди підведено голубе паливо. Для цього з районного бюджету було надано сорок п'ять тисяч гривень. Витрати ці виправдані, бо поліклінічне та лікарняне відділення обслуговують дев'ять навколишніх сіл, тут лікується близько п'яти тисяч осіб.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Ліфт — не розкіш

Мешканці Сєвєродонецька вже не бояться їздити ліфтами, як це було раніше, оскільки підйомники сьогодні перебувають у належному стані і працюють безперебійно. Проблему вдалося розв'язати за рахунок реорганізації житлово-комунального господарства, в результаті якої створили підприємство з обслуговування ліфтів. Віднині оплату за послуги воно отримує не через треті руки, як було раніше, а самостійно. Отже, нагромаджуються кошти для придбання нового обладнання, ремонту механізмів та їх утримання в належному стані. Переймається проблемами цього господарства й місцева влада, яка виділяє кошти на капітальний ремонт ліфтів. Підвищенню ефективності праці підприємства, а отже, і самих підйомних механізмів, сприяє перехід на чіп-карти. За такою системою обслуговування працює майже половина всіх ліфтів міста.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Кампанія дискредитації набирає обертів?

Конфлікт довкола телепередачі «Голос села», що транслюється на чернівецькій ОДТРК, вийшов за межі області. Річ у тому, що редактор телекомпанії Ігор Савчин звинувачує її директора Аркадія Казимірського у перешкоджанні свободі слова в колективі. Адже директор заборонив вихід в ефір випуску телепрограми «Голос села», у якій Ігор Савчин піддав критиці голову чи не єдиної успішної у Кіцманському районі селянської спілки «Мамаївська» Ярослава Шведа. Відповідні листи редактор направив Президентові України, керівництву області, Держтелерадіо та Нацраді з питань телебачення і радіомовлення України. Аркадій Казимірський звинувачення відкидає, адже впевнений, що «проти успішного газди триває кампанія цькування, пишуть замовні статті, бо кілька районних підприємців прагнуть перебрати до рук перспективну селянську спілку».

Сергій СУЛИМА.

Чернівці.

■ ЦИФРА

2 000 000 гривень

розпорядився виділити на ремонтно-відновні роботи в ліфтовому господарстві одеський міський голова Едуард Гурвіц. Нині тридцять відсотків одеських ліфтів потребують капітального ремонту.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ ФОТОФАКТ

У Донецькій обласній спеціалізованій лабораторії з хвороб птахів введено жорсткіший контроль за надходженням птиці на територію регіону.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Сьомий день життя під курячим крилом

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

(Початок на 1-й стор.).

— Справді, — повідомили на тому кінці дроту, — телефонують чимало. Але здебільшого повідомлення побоювань не викликають. Як можна серйозно ставитися до такої інформації: «сидів у парку, як раптом поряд упав горобець...». Новину про пташиний грип у П'ятихатському районі на «гарячій» лінії віднесли до розряду чуток.

Менш категоричним був заступник головного державного інспектора ветеринарної медицини Олександр Вержиховський, який повідомив, що в Дніпропетровській області справді «є захворювання свійської птиці» і про це вже поінформовані на найвищому державному рівні. Водночас він закликав почекати з висновками до остаточної перевірки. Поки що підозри на пташиний грип там не підтверджуються.

Тим часом телефони управління ветеринарної медицини в Дніпропетровській області розпечені до червоного, повідомляє відтіля **наш спеціальний кореспондент Сергій Кравченко.** Головне запитання: є в області пташиний грип чи це чутки?

Пташиного грипу, на думку начальника управління Леоніда Короленка, на Дніпропетровщині сьогодні немає. За його словами, будь-яка інформація про хворобу і загибель свійських або диких птахів перевіряється найретельніше. Фахівці ветеринарної служби беруть кров пернатих на аналіз. Крім екстрених перевірок за тривожними сигналами з місць, здійснюються також епізодичні обстеження приватних господарств. Береться навмання яке-небудь подвір'я в будь-якому з районів області — і пернатих звідти направляють на медогляд.

У Миколаївській області медики також припускають можливість появи цієї напасті. Про це **нашому власному кореспонденту Олені Івашко** повідомив заступник головного державного санітарного лікаря області Віктор Баздирєв. За його словами, від грипу тут щеплено 18 тисяч осіб. Здебільшого вакцинації проводили за бюджетні кошти і за рахунок підприємств.

Передусім щеплення зроблено працівникам 42 пташиних ферм і господарств області, а також медпрацівникам, вихованцям шкіл-інтернатів, мешканцям будинків для престарілих.

Тим часом експерти з Англії, де проведено лабораторні дослідження проб, взятих у вражених пташиним грипом кримських селах, запевнили: «Небезпечна для людини модифікація вірусу H5N1 не виявлена».

Газові переговори на телефонному рівні

Головною темою телефонної розмови президентів України і Росії Віктора Ющенка і Володимира Путіна стало розв'язання газового конфлікту між країнами. Суть якого в тому, що Київ не погоджувався переглядати ціни на постачання російського газу, на чому наполягає «Газпром». Під час розмови Віктор Ющенко заявив, що Україна готова до лібералізації цін на газ і, відповідно, тарифів з його транспортування. Що стосується інших питань співробітництва в цій галузі, то президенти домовилися продовжити їх обговорення на експертному рівні.

Нагадаємо, що останні п'ять років ціна російського газу для України становила 50 доларів за тисячу кубометрів. «Газпром» пропонує збільшити вартість «блакитного вогника» до 160 доларів. «Голос України» вже повідомляв про те, що черговий раунд переговорів з цього питання, який відбувся в Москві цього тижня, завершився безрезультатно.

■ ФОТОФАКТ

У середині грудня відбудеться відкриття шанхайського глибоководного порту Яншань. Глибина води в ньому сягає 15 метрів.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Перебільшена недобра слава

(Початок на 1-й стор.).

У меншого сина також встановили цю хворобу. Паличка, розповідає Іван Дмитрович, потрапила у водонапірну башту. Одразу почали здійснювати санепідемічні заходи не тільки в ній: з сільських криниць викачують воду, хлорують її, людей просять воду добре кип'ятити перед вживанням. У селі чистять усі туалети. Щодня медики обходять двори і перевіряють мешканців. Але жодного захворювання саме на черевний тиф за цей час не встановлено. Отож «гори трупів» — це вже витвір фантазії «зіпсованих телефонів», а не сімерська реальність.

До речі, в самому селі паніки немає. Усі наші співрозмовники до ситуації ставляться спокійно, а підвищений увазі лікарів навіть раді. Так само подобається й інша «гігієнічна процедура» — чищення сільських нужників.

— Коли б це ще зробили безплатно, — хваляться жінки, з якими ми розговорилися на вулиці.

Тифозна слава Сімера і місцеві мальовничі краєвиди дивовижно контрастують одне з одним. До речі, це село чи не єдине в районі повністю газифіковане. Приїжджайте відпочивати, запросив нас у гості Іван Дмитрович і сказав, що «Голос України» поважає. «Тусування» нелегалів з далеких азійських країн у цих місцях він не заперечує. Каже, що в кожній халабуді в горах їх можна знайти, але не під силу сільському голові викорінити це явище. «Це дуже прибутковий бізнес — перекидати їх за кордон, — пояснює пан Вільчинський, — і в цьому зацікавлене широке коло осіб, яке ми не можемо розірвати».

На прощання у Сімері нас пригостили кавою. «Приготовлена на тифозній воді», — пожартували ми. «Пийте спокійно. Не бійтеся», — заспокоїли господарі, відпиваючи і собі ковток. Щоправда, ми випадково дізналися, що в кавоварку налили магазинної негазованої мінералки.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Небезпечно бути директором ринку

На керівника комунального підприємства «Запоріжринок» Максима Югаєва скоєно напад. У власному під'їзді невідомі завдали йому 11 ножових поранень, десять із яких — у живіт. Нині Максим Югаєв перебуває в лікарні. За словами медиків, стан пацієнта складний, але загроза життю уже минула.

Начальник управління торгівлі міськвиконкому Микола Петров пов'язує напад на директора з його професійною діяльністю. За час роботи Максима Югаєва на Критому ринку з'явилася комп'ютерна система обліку надходжень ринкового збору. Крім того, міська влада повела боротьбу зі стихійними ринками, де тіньові грошові потоки йдуть повз міську казну.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

Найтепліше книгам — у сільраді

У п'яти населених пунктах Менського району з новинками літератури, преси сьогодні можна ознайомитися у сільрадах. Річ у тім, що сюди на зимовий період перевезено бібліотечні фонди з неопалюваних приміщень бібліотек. Таким чином у Макошиному, Киселівці, Бірківцях, Волосківцях та Феськівцях виходять із скрутної ситуації, яка вже не один рік «морозить» українську культуру через брак належного фінансування.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Петарда — не забавка

У тяжкому стані, з черепно-мозковою травмою і струсом мозку, перебуває нині в лікарні десятирічний школяр Олексій Т. із міста Дубно. Причиною цього стала гра з петардою, яку хлопчик підпалив і кинув у каналізаційний колодязь. Стався вибух накопичених газів, які відкинули чавунну кришку колодязя. Вона й ударила Олексія.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Інтеграція починається з регіонів

На Житомирщині побувала група бізнесменів з Литви. Тісні контакти з литовцями встановилися завдяки Житомирській регіональній спілці підприємців. Її проект «Срібна вежа», що здійснювався разом з поляками, мав успіх і став тристороннім — до нього підключилася і Литва. Тепер область має договір про міжрегіональне співробітництво з Алітуським повітом цієї прибалтійської країни. На Житомирщині особливу увагу звернули на пропозиції гостей співпрацювати в комунальній та екологічній сферах, зокрема, щодо безперебійної подачі теплої води, очищення побутових та виробничих стоків. У тому, що створювати спільні підприємства на Житомирщині вигідно, литовці переконалися на прикладі фірми «Норвеліта—Україна», продукція якої реалізується в усіх регіонах України.

Олексій КАВУН.

Житомир.

На знімку: головне — безпосередні контакти.

Фото автора.

«АероСвіт» відкрив ще одні ворота у світ

Федеративна Республіка Німеччина стала 27-ю державою, з якою компанія «АероСвіт — Українські авіалінії» сполучає Україну, а маршрут Київ—Гамбург — 52-ю міжнародною авіалінією, яку обслуговує найбільший український авіаперевізник. Польоти до Гамбурга виконуватимуть літаки «Боїнг-734» два рази на тиждень: у вівторок і четвер з Києва, а з Гамбурга — у середу та п'ятницю. Це вже другий західноєвропейський маршрут «АероСвіту», оскільки з середини листопада компанія здійснює рейси до британського Бірмінгема.

Коротка довідка: вільне ганзейське місто Гамбург розташоване на перетині європейських авіаційних, морських і наземних шляхів. Його порт — найбільший у країні та другий за величиною у Європі. А тамтешнє летовище — традиційний пункт пересадки для подорожуючих з Північної Європи на південь і схід континенту. Широка мережа Німецької залізниці сполучає місто з шістьма тисячами вокзалів країни.

Як повідомив керівник прес-служби «АероСвіту» Сергій Куций, компанія провадить переговори з Німецькою залізницею про продаж квитків за спеціальною програмою. Це дасть змогу здійснювати комплексне перевезення літаками української компанії та потягами Німецької залізниці. Послуга розрахована на пасажирів, які мандруватимуть транзитом через Гамбург до інших міст Німеччини.

Генеральний консул України в Гамбурзі Юрій Лазуто, який теж доклав багато зусиль, щоб відкриття «АероСвітом» прямого рейсу відбулося, переконаний, що лінія збільшить туристський потік, а ще більше — сприятиме розвитку двосторонніх економічних відносин. Адже Гамбург є не лише транспортними «воротами в світ», а й один з найбільших центрів зовнішньої торгівлі та промисловості. Особливо добре тут розвинуте суднобудування, цивільне авіабудування, збагачувальна промисловість, що здійснює переробку сировини, яка надходить з інших країн. Тож українські та німецькі підприємці, на думку дипломата, можуть знайти тут спільний інтерес.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Київ—Гамбург.

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАК

Автобус поховав десятки людей

Число жертв вибуху, здійсненого терористом-смертником у Багдаді, зросло до 30 осіб, ще майже 18 поранено. За даними поліції, терорист привів у дію вибуховий пристрій в автобусі, що йшов на південь від іракської столиці. Автобус повністю зруйновано, біля місця вибуху розкидані останки людських тіл, впізнати які практично неможливо.

НІДЕРЛАНДИ

Незвичайна знахідка

Декілька дискет із секретною інформацією нідерландської загальної служби розвідки і безпеки було забуто одним із її співробітників у взятій напрокат машині. У результаті вони потрапили до журналіста Петера Фріса, який спеціалізується на кримінальних хроніках. Тепер журналіст має намір оприлюднити значну частину отриманої інформації під час недільної телепередачі. Дискети містять доповіді про вкорінення агентів в організації захисників навколишнього середовища, лівоекстремістські групи. Крім того, за словами Фріса, в них є матеріали компрометуючого характеру на низку місцевих політиків.

ЄГИПЕТ

Терористи стали депутатами?

Заборонене в Єгипті угруповання «Брати-мусульмани» одержало в новому парламенті 88 депутатських мандатів. Представники угруповання, що зараховані до «міжнародної терористичної організації», брали участь у виборах як незалежні кандидати. Правляча Національно-демократична партія має 222 мандати. До урядового блоку приєдналися 120 депутатів, що балотувалися на виборах як незалежні кандидати.

ІЗРАЇЛЬ

Парламент розпущено, але функціонує

Учора набрав чинності указ президента Ізраїлю Моше Кацава про розпуск кнесету — парламенту країни. Рішення передбачає проведення дострокових виборів 28 березня. Відповідно до законодавства кнесет і кабінет міністрів функціонуватимуть аж до обрання нового складу парламенту. Публікація указу дає прем'єр-міністру Арієлю Шарону можливість заповнювати вакансії в уряді без санкції парламенту.

ПАКИСТАН

Вибух у магазині зброї

На заході країни стався вибух. Поліцейські гадають, що причиною стала детонація вибухівки в одному з місцевих магазинів з продажу зброї. У результаті 12 чоловік загинуло на місці і ще майже 40 одержали поранення. Деякі перебувають у тяжкому стані.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 9 ГРУДНЯ 2005 ■ № 234 (3734)

Колишній керівник Управління державної служби охорони Володимир ШЕПЕЛЬ: «Я схильний гадати, що якимсь людям удалося реанімувати техніку, закладену в кабінеті Л. Кучми КДБ. Але навіть якщо це припустити, то в системі нинішньої СБУ є небагато людей, що знали про існування цієї техніки. Передусім це перші особи в керівництві СБУ»

Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО заявляє, що відмовляється від місця в списку НСНУ і знову балотуватиметься на голову Києва

■ ТЕМА

Зона мовчання

Зона мовчання. Так радисти називають точки, куди не доходять навіть найпотужніші радіосигнали. Таке враження складається, коли аналізуєш реакцію і Президента, і виконавчої влади на дискусії в ЗМІ щодо запровадження політреформи. Сигнали — пропозиції політологів та експертів — звичайно, до них доходять, але потрапляють ніби в зону мовчання.

Тим часом справа серйозніша, ніж це здається на перший погляд. Адже поправки до Конституції щодо зміни державного устрою починають діяти з першого січня. Серед них і такі, які не вкладаються у зв'язку з перехідним становищем. Приміром, на кожній виборчій дільниці повинні бути примірники з новим текстом Основного Закону країни — зі змінами та доповненнями. Але ніде не повідомлялося, що Центрвиборчком цим переймається. Однак зрозуміло, що за один день тисячі примірників тексту Конституції надрукувати неможливо. В результаті кожна політична партія — учасниця виборів з огляду на це може оскаржити їх результати і затягнути виборчу кампанію з цього чи іншого приводу на два-три місяці.

Крім того, Прем'єр-міністр Юрій Єхануров підрахував, що він керуватиме Кабміном упродовж п'яти місяців. Якщо вибори відбуватимуться не так гладко, як нам хотілося б, то час його правління може розтягнутися ще на два-три місяці. Що буде за цей час з Україною — лише Богові відомо. За вісім місяців свого правління Юлія Тимошенко недодала до плану 13,2 млрд. грн. Скільки недодасть пан Єхануров до семи відсотків обіцяного ним на 2006 рік зростання ВВП — теж відомо тільки Всевишньому. Але що б не сталося, винуватцем буде Верховна Рада, котра так і не добилася від прем'єра програми діяльності уряду...

Після вступу в дію політреформи Президент безпосередньо керуватиме Міноборони, МЗС, СБУ, керівників яких він призначатиме з подання Верховної Ради. Решту міністрів призначатиме Прем'єр-міністр, тож до господарських справ глава держави стосунку не матиме. Відповідно до статті 114, пункт 5, нової редакції Конституції, прем'єр керує Кабінетом і спрямовує його діяльність на виконання ухваленої Верховною Радою програми. Але програми нема і, як уже зрозуміло, в наступні 5—8 місяців не буде. Тож Кабмін і надалі працюватиме в ручному режимі, не рахуючись із парламентом і безкарно йдучи з ним на конфронтацію. Ми вже переконалися, що Кабмін не бажає утруднювати себе навіть невеликими обмеженнями, закладеними в проект бюджету. Зрозуміло, чому: за Конституцією, уряд не відповідає за його виконання!

Але це — найкращий варіант з усіх гірших, бо країною управляє Кабінет, керуючись принципом довіри. Тепер про найгірший. Верховна Рада свого часу ухвалила програму Юлії Тимошенко, яка не подавала заяви про відставку, її звільнив Президент практично без пояснення причин. Тобто в Тимошенко є нагода (і можливість) відновитися на посаді через... районний суд. Тож крім двох генеральних прокурорів, країна може одержати два прем'єр-міністри — сценарій нам відомий. І хороший привід для нового Майдану — чудового майданчика передвиборної агітації. Бо хіба ми не знаємо «нашої Юлі»? Вакуум влади з усіма наслідками, що звідси випливають, на тривалий час у такому разі нам забезпечений.

Може, парламенту не треба випробовувати долю і вже зараз негайно готуватися до реалізації політреформи, не чекаючи настання нового року? Адже й інших «підводних каменів», крім названих вище, в нашому Основному Законі не бракує...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

У Національній бібліотеці ім. В. І. Вернадського відбулася презентація унікальної добірки літератури (близько двох тисяч назв), яку передали благодійні фонди «Сейбр» (США) і «Сейбр-Свєт» (Львів). Протягом 15 років вони забезпечують бібліотеки, навчальні і наукові установи України професійною і довідковою літературою з усіх галузей знань.

***На знімку:* на презентації виступає хор «Гомін».**

Епопея реформи охорони здоров'я — від ілюзій до реальності

Те, що до останнього часу називалося реформою охорони здоров'я взагалі і фармацевтичної галузі зокрема, по суті було не що інше, як створення ілюзії бурхливої діяльності на тлі відвертого лобіювання певних політичних і бізнес-інтересів. У цій ситуації, природно, не могло бути й мови про конструктивне співробітництво гілок влади, як між собою, так і з професіоналами — фахівцями галузі, котрі знають її реальні проблеми та можливі шляхи їх розв'язання.

Вступаємо в епоху здорового глузду?

Дуже хочеться сподіватися, що крига нарешті скресла. Приводом для оптимізму стало спільне засідання представників трьох рушійних сил — законодавчої і виконавчої влади та академічної науки, що відбулося 31 жовтня за участі керівників підприємств виробничої й аптечної сфер, вузів з усіх регіонів України. Ініціатором засідання виступив Комітет ВР із питань охорони здоров'я, материнства і дитинства — в. о. глави комітету Михайло Лобода, виконавчу владу представляв міністр охорони здоров'я Юрій Поляченко, науку — президент Академії медичних наук України Олександр Возіанов.

Наше завдання насамперед полягає в тому, щоб об'єднати зусилля Міністерства охорони здоров'я, як виконавчої влади, профільного комітету ВР, як законодавчої влади, і Академії медичних наук, як величезного наукового потенціалу, у справі підготовки до реформування медичної взагалі і фармацевтичної галузі зокрема. Законодавча і нормативна база реформування має спиратися на потенціал досвіду практичних і наукових працівників медицини та фармації. Ми, нарешті, повинні відійти від порочної практики, прийнятої при попередніх міністрах, коли чиновники робили все для вирішення власних меркантильних проблем. Як особливо яскравий приклад я б навів діяльність передостаннього міністра, який намагався, нехтуючи законодавчу ініціативу, реформувати галузь суто адміністративними методами.

Раніше між Міністерством охорони здоров'я, комітетом ВР і Академією наук практично не було жодних контактів. Тому прийняття на спільному засіданні рішення про створення координаційної ради з фармацевтичної галузі можна назвати першим кроком до реальної співпраці. В координаційній раді працюватимуть п'ять підкомісій за такими напрямами:

1) аптечна сфера і дистрибуція;
2) контроль якості;
3) наука й освіта;
4) виробництво;
5) інформаційно-нормативне забезпечення.

Перше засідання комісії плановано провести 15 грудня.

На підкомісію з інформаційно-нормативного забезпечення покладається аналіз та експертиза законодавчої і нормативної бази, що регламентує діяльність галузі і впливає на її розвиток. Особлива увага приділяється аналізу всіх лобістських указів Президента (надто попереднього), постанов КМ і наказів МОЗ, що були спрямовані на монополізацію галузі та ручне управління нею.

Реальні проблеми краще замовчувати?

Я завжди виступав і виступатиму за те, щоб усі нормативні документи, які виходять з Кабміну і Міністерства охорони здоров'я, були приведені у відповідність з Конституцією і чинною законодавчою базою. Недарма після першого публічного виступу як народного депутата в «Дзеркалі тижня» я протягом року не міг висловити свою точку зору в низці галузевих фармацевтичних видань. І донині ці друковані видання відмовляються публікувати мої матеріали. Навіть спроби направити статті через ВР закінчувалися тим, що їх повертали з позначкою, що такого видання за цією юридичною адресою немає. Виняток з цієї низки — газета «Фарм Vivat», що дає об'єктивну і неупереджену оцінку ситуації в галузі. Тому я вдячний їй за надану можливість донести до читачів мою точку зору на процеси реформування і розвитку галузі.

Перші кроки нового міністра вселяють надію

З приходом нового міністра охорони здоров'я з'явилася надія, що виконавча влада конструктивно підійде до проблем, що нагромадилися в галузі, особливо за останні десять років. Принаймні поки що він виявляє готовність до відкритого не підкилимного державного вирішення питань реформування медицини і фармації.

Новий міністр заявив, що базовий закон і всі інші закони й нормативні акти, що регламентують роботу галузі, буде піддано експертизі на їх відповідність Конституції України і погодженості з усією законодавчою базою. Особливо це стосується відверто лобістських документів, прийнятих при двох попередніх міністрах. Наприклад, Постанова КМ від 14.09.2005 р. № 902 «Про затвердження Порядку здійснення державного контролю за якістю лікарських засобів, що ввозяться в Україну», яка підписана вже Єхануровим і набуває чинності з 1 січня 2006 року, припускає потрійний контроль, включаючи тепер і митну службу. Півтора року тому вже видавалася постанова, яка протягом майже трьох місяців блокувала надходження в країну імпортних медикаментів. Потім її, на щастя, скасували. Я тоді розмовляв з Азаровим з цього питання, пояснив, чим це загрожує. А під час дії тієї постанови питання одержання дозволу на ввезення, звісно, вирішувалися, до того ж дуже швидко — розчерком пера чиновника Державної служби...

Захищаємо вітчизняного виробника чи лобіюємо бізнес-акул?

Уже кому вигідні такі постанови, то це вітчизняним виробникам, які домагаються переваг перед іноземними. Але нам добре відомо, у який спосіб і якого походження субстанції завозять деякі наші виробники для виготовлення своїх препаратів. Інформація про якість таких препаратів ще з'явиться в пресі.

Так, я повністю підписуюся під компаніями з підтримки вітчизняного виробника. Але за обов'язкової умови, що не підуть врозріз інтересам вітчизняного споживача. А поки що в нас підтримка вітчизняного виробника полягає в лобіюванні певних бізнес-інтересів, до того ж без урахування інтересів держави й інтересів споживачів.

Зупинюся ще раз на цінах на медикаменти — на жаль, це невичерпна тема. На тому засіданні з вуст виробників лунали висловлення, що ціни на їхні препарати піднялися лише на 7—8%. Але мені це нагадує анекдот про температуру по лікарні, яка в середньому нормальна, а хворі щодня помирають. Ось і в нас у середньому ціни піднялися начебто і не так вже сильно, а на деякі найбільш ходові і життєво необхідні препарати тільки цього року зросли на 30, а то й 40 відсотків. Особливо швидке й неконтрольоване зростання цін відзначається з 2002 року. І на вітчизняні препарати зокрема. Я, як народний депутат, багато спілкувався з хворими людьми, котрі просто жахалися від зростання цін на потрібні їм препарати.

Про рівність виробників вітчизняних і зарубіжних

Ніяк ми не можемо відмовитися від такого порочного явища, як так звані прозорі тендери. Ну не буває насправді чесного і прозорого поділу. Мабуть, єдина людина у світі, котра ділила чесно, був Папандопало у «Весіллі в Малинівці», але це літературний персонаж...

Зрештою, нам час затвердити стандарти лікування по кожній хворобі, визначити середню вартість лікування і чесно заявити громадянам, що сьогодні держава може виділити на лікування тієї чи тієї хвороби отаку суму, а решту хворому доведеться оплачувати самому. Так, це непопулярна заява, але набагато чесніше, ніж тикання на 46-ту статтю Конституції про право громадян на безплатне лікування, якого в нас все одно немає.

Наступний етап — держзамовлення на лікарські препарати. Згідно з прийнятими стандартами лікування необхідно визначити річну потребу країни в усіх препаратах і оголосити відкритий конкурс (але тільки не улюблений тендер) щодо їх закупівлі. До того ж брати участь у конкурсі повинні на рівних умовах і вітчизняні, і закордонні виробники. Головний критерій добору — безпека й ефективність препаратів. Держава пропонує закупівельну ціну і гарантує стовідсоткову оплату, з огляду на свої фінансові можливості та реальну собівартість препарату. Виробники, зацікавлені в гарантованій реалізації величезних партій продукції під замовлення, будуть зацікавлені в пропозиції навіть більш низьких цін і вигідних умов постачання, щоб перемогти в конкурсі. Оце й буде чесна конкуренція між виробниками — вітчизняними і зарубіжними, причому в інтересах держави і її громадян.

Перетворимо конкурентів на інвесторів

Відмінна риса вітчизняного виробника — це відверте лобі певних бізнес-інтересів. Наші виробники заявляють, що їхня продукція не гірша, ніж у Європі. Але при цьому чомусь реалізуються вона в основному тільки на території України та в деяких країнах СНД. Водночас потужності наших фармзаводів могли б вільно забезпечити п'ять таких держав, як Україна.

У будь-якій цивілізованій країні встановлено істотні мита для іноземних компаній, що реалізують продукцію свого виробництва. Тому компаніям набагато вигідніше відкривати спільні підприємства і випускати свою ж продукцію на території іншої країни. Близько десяти наших фармацевтичних заводів мають досить високий рівень виробництва і цілком можуть зацікавити провідні західні компанії в якості виробничої бази. Нашим підприємствам, наприклад, було б дуже вигідно організувати виготовлення упаковки і фасовку завезеного препарату. Це, по-перше, вирішило б проблему завантаження потужностей і створення додаткових робочих місць, по-друге, забезпечило б належний контроль якості за випуском продукції, по-третє, підвищило б привабливість нашої фармацевтичної галузі для іноземних інвесторів. Західні компанії, як відомо, дуже скрупульозно підходять до контролю якості на підприємствах, що випускають продукцію під їх торговим маркою. Такий підхід стимулював би наших виробників до здорової конкуренції.

Тут ми мимохіть торкнулися деяких програм, розроблених групою українських вчених і професіоналів-практиків, які могли стати основою реформування галузі. Сподіваюся, ми ще повернемося до їх детальнішого обговорення.

Михайло СЯТИНЯ,
голова підкомітету Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства, доктор фармацевтичних наук.

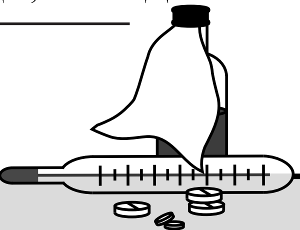

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

У Чернігові відкрито обласний центр профілактики та боротьби зі СНІДом, у якому працюватиме 60 співробітників. Нині на Чернігівщині офіційно зареєстровано 1000 ВІЛ-інфікованих.

На знімку: **начальник обласного управління охорони здоров'я Микола Дейкун *(ліворуч)* та головний лікар обласного центру профілактики й боротьби зі СНІДом Володимир Гончаренко під час відкриття медзакладу.**

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

■ ІСТОРІЯ ХВОРОБИ

У півтора року Віка не вміє посміхатися і не може ходити. А ще у неї — СНІД...

Дівчинка важить 5 кілограмів 700 грамів. Таку вагу дитина набирає у три-чотири місяці, коли ніщо не заважає розвитку.

...Віка лежить на спинці, на білій пелющі з інвентарним номером, одна у невеликій лікарняній палаті. Маля довго не цікавилось іграшками, тільки хитало ручкою залізний прутик на ліжку й смоктало пальчик — аж поки на ньому відкрилася рана. Віка живе у лікарняній палаті вже одинадцять місяців.

Влітку про дівчинку дізналися працівники чернігівського СНІД-центру. Відтоді психолог центру або соціальний працівник тричі на тиждень відвідують її. Крім них і медсестер дівчинка нікого й не бачить.

— Якщо треба, я її перевдягаю, мию попку, — розповідає психолог Наталя Адамюк. — Носимо їй присипку, памперси.

Віка була наче вкрита риб'ячою лускою, щось таке на шкірі — чи бруд, чи подразнення, — каже медсестра Людмила Григорівна. — Ми принесли з дому олії, перекип'ятили тут на кухні. Налила у ванну теплої водички, почала купати дитя. Та ні, не купати — прати, як білизну. «Виперу», витягну, помажу шкіру — і так знову.

— А скажіть, чи приходила до Віки її матуся?

— За одинадцять місяців — тільки раз. Влаштувала нам скандал: «Ви мене позбавили соціальної допомоги, грошей! Як мені жити?»

У Віки є старша сестра, мати, батько. Тільки тато її покинув, та й мама написала офіційну відмову від меншої доньки.

— У селі знають, яка в них хвороба, приховати таке неможливо, — сказала місцева жителька. — Коли хотіли старшу дівчинку здати в садочок, всі батьки були одностайно проти, і дівчинку в садок не взяли. А так ніхто, ніхто не затівав, щоб їх виселити з села. Компанії в них у хаті щодня...

Вочевидь, мати привезла Віку до лікарні, бо вже не знала, що з нею робити, — у шість місяців дівчинка почала помирати...

Це — не єдина дитина, котра потрапила до лікарні з таким діагнозом, — каже завідувач інфекційного відділення обласної дитячої лікарні Микола Харитонович Картель. — Але щоб так рано почало прогресувати захворювання, як у Віки, — це перший випадок. Зазвичай хвороба дає про себе знати у старшому віці — у 2, 3, 4 роки, навіть якщо дитина отримала внутрішньоутробне зараження. А у Віки ознаки ВІЛ-інфекції з'явились уже в півроку. Цій дитині не пощастило.

Зараз стан її стабільний. Пішов третій тиждень, відколи Віка почала приймати спеціальні препарати. Чи покращить це якось її життя? Надто довго ця дитина страждала від хронічного захворювання — пневмонії. І другий серйозний чинник не на її користь — порушення обміну речовин.

Хоча дівчинка не говорить, вона розуміє, що добре, що погано. Приймає те, що подобається. З'явилися перші два зуби. Що буде далі — я не можу прогнозувати...

Ольга МАКУХА.

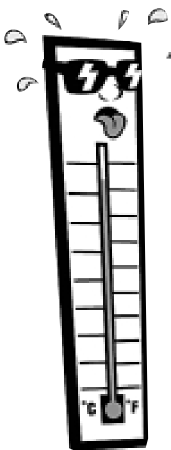
■ КОМЕНТАР

«Для кожної людини найстрашніша власна хвороба», — вважає заслужений лікар України, головний лікар обласної дитячої лікарні Олександр Карета. — Кількість ВІЛ-інфікованих хворих на Чернігівщині з кожним роком зростає, — каже Олександр Опанасович, — спеціальних стаціонарних відділень для них ще не створено. Не розв'яже цієї проблеми і медичний СНІД-центр, нещодавно відкритий у Чернігові на базі психіатричної лікарні, — це організаційно-методична структура.

Те, що хворі діти перебувають на лікуванні в інфекційному відділенні, цілком безпечно для інших людей. Вони лежать окремо, в окремих палатах, персонал, системи, шприци — для них усе окреме. Доплата за роботу з ВІЛ-інфікованими — 60 відсотків ставки. Хворих обстежують, лікують.

■ ТЕРМОМЕТР

Сам собі лаборант

Хто з власного досвіду знає проблему цукрового діабету, той розуміє, що при цьому захворюванні необхідно регулярно вимірювати рівень глюкози у крові. На сьогодні вже доведено, що головна мета лікування цієї хвороби — намагатися підтримувати рівень цукру в крові якнайближчим до нормального. Це є основною умовою профілактики та лікування ускладнень діабету. Однак людина практично не в змозі відчувати коливання рівня цукру від 4 до 10 ммоль/л, а саме у цих межах і доводиться «працювати» для досягнення компенсації захворювання. Для правильного і ефективного лікування необхідні не аналізи, що роблять коли-не-коли, а регулярний і частий самоконтроль цукру крові. І тут людям з діабетом у пригоді стануть сучасні лабораторні прилади — глюкометри, які дають змогу в домашніх умовах проводити аналізи з точністю, близькою до лабораторної.

Організувати лабораторію вдома дуже просто — для цього необхідні власне глюкометр, тест-стрічки та прилад для отримання краплі крові. Користування приборами не треба спеціально навчатися, необхідно лише ввімкнути глюкометр, вставити тест-стрічку і нанести на неї маленьку крапельку крові. Щоб отримати цю краплю, хворим варто користуватися спеціальними приладами — ручками-шприцами, які роблять цю процедуру менш болючою. До того ж прокол краще робити не в подушечку пальця, бо саме там найбільше нервових закінчень, а збоку.

5 відсотків хворих на діабет — діти до 15 років, 7,5 — молодь від 16 до 29 років, 50 — дорослі від 30 до 49 років, 36—37,5 відсотка — люди, старші за 50 років

Сьогодні в аптеках та спеціалізованих магазинах можна побачити велику кількість найрізноманітніших глюкометрів. Вони істотно різняться і за технічними характеристиками, і за зовнішнім виглядом та комплектацією. Вартість їх коливається в межах 300—500 гривень. Так, вибираючи глюкометр, варто звернути увагу на розмір апарата, час проведення аналізу, обсяги пам'яті, мінімальну кількість крові, що необхідна для проведення аналізу. Окрім того, не завадить поцікавитися, чи входить до комплекту ручка-шприц та тест-стрічки.

А взагалі, медики впевнені, що діабет — то не лише цукор, і лікування буде набагато ефективнішим, якщо в ньому братимуть участь психологи, андрологи та лікарі інших спеціальностей.

Олена СКРИПКА.

■ ПРОФКАБІНЕТ

У магнітну бурю з'їж бананчик

Магнітна буря — це швидкі і сильні зміни в магнітному полі Землі, що виникають у період підвищеної сонячної активності. Такі зміни не проходять безслідно для людини. Під час магнітної бурі порушуються функції серцево-судинної і травної систем, сповільнюються реакції центральної нервової системи, знижується працездатність.

Приміром, число погіршень стану здоров'я тих, хто страждає на ішемічну хворобу серця, на 50—55 відсотків більше, ніж у звичайні дні. З них 25—27 відсотків приступів стенокардії виникає напередодні несприятливих днів, стільки ж — наступного дня.

У деяких метеочутливих людей у несприятливі дні з'являються почуття тривоги й туги, психічна напруженість, підвищена дратівливість і безсоння. Найбільші відхилення в фізіологічному стані настають через 24—48 годин після магнітної бурі. Що з цим робити?

Лікарі радять перед магнітною бурею прийняти таблетку аспірину. Він розріджує кров і знімає неприємні відчуття. Тим, хто реагує на сонячну активність дратівливістю і головними болями, рекомендуються натуральні заспокійливі засоби — хоч валер'янка.

Багато хто думає, що бурю, як грозу, краще пересидіти вдома. Насправді для організму немає різниці — ховаєтеся ви під ліжком чи сидите на лавочці у сквері.

Калорійність їжі в період магнітних бурь бажано знизити приблизно на 1/3 (не більш як 2000 ккал на день), обмежте жири і вуглеводи. Не слід переїдати. Віддавайте перевагу кашам, приготовленим на воді або нежирному молоці, і рибі. Обов'язково включіть до меню банани. Вони містять корисні для організму калій і біологічно активні речовини, котрі захищають нас від стресу. Недолік калію нерідко стає причиною порушень серцевого ритму. А завершити важкий день добре склянкою кефіру, що допоможе вам спокійно заснути.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Лікнеп по-курячому

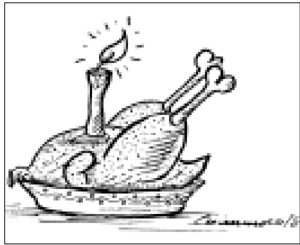
Ми не панікери і курячого грипу не боїмося. Але все-таки незрозуміло, як він так моментально взявся в Криму. Не було, не було і прилетів. Кілька місяців чиновники від охорони здоров'я, АПК і ветеринарії запевняли, що «крилатого вірусу» на території України немає.

І от минулої суботи почалося. Одразу загинуло 2,5 тисячі. Можливо, це курячий грип за замовчуванням? Може, від нас просто приховували його наявність?

Що ж робити з мертвою птицею? Спалювати чи закопувати.

Як людина може заразитися від птиці? Респіраторним шляхом чи через шлунково-кишковий тракт. Простіше кажучи, через немиті руки вірус потрапляє до рота й далі по організму.

Сьогодні активно радять проводити вакцинацію проти людського грипу типу «А» для того, щоб наш вірус і пташиний не зустрілися в одному організмі, а це загрожує наслідками. Насамперед робити щеплення потрібно тим, хто має безпосередній контакт із м'ясом птиці. Не варто забувати і про традиційні методи профілактики — цибуля, часник, лимон, вітамінізована їжа.

Чи можуть міські птахи (голуби, горобці і т. д.) передавати грип?

Головними переносниками вірусу на сьогодні вважаються птахи водноболотного комплексу. Достовірної інформації про те, що міські птахи можуть хворіти, поки що немає. Хоча була інформація, що в Тулі і Тульській області (РФ) відмічено масову загибель голубів.

Чи можна вживати в їжу куряче м'ясо взагалі?

Незважаючи на те, що вірус пташиного грипу добре переносить глибоку заморозку і може зберігатися в заморожених тушках до одного року, він миттєво гине при температурі в 100 градусів, через 2—3 хвилини — при 65—70 градусах, а під час нагрівання до 50—60 градусів — через 30—40 хвилин. Тому вживати в їжу продукти птахівництва слід лише після термічної обробки: яйця (попередньо помивши в мильному розчині) потрібно варити не менш як 10 хвилин, а м'ясо — 30 хвилин при температурі 100 градусів.

Які прояви курячого грипу в людини?

Основні його симптоми — це: кон'юнктивіт, риніт, слізливість, загальні ознаки захворювання, що бувають під час звичайного грипу.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

У процесі переговорів із вступу до СОТ Україна обстоюватиме рівень сільгосппідтримки в обсязі 1,14 млрд. дол. США

Генпрокуратура повідомила, що за результатами перевірки морських торгових портів України порушено 35 кримінальних справ

Захистіть державні інтереси

Міністру транспорту та зв'язку України Бондарю В. В.

Шановний Вікторе Васильовичу!

Змушені звернутися до вас з приводу конфлікту між адміністрацією і колективом державного підприємства (ДП) «Дельта-лоцман».

Конфлікт виник унаслідок порушення адміністрацією підприємства трудового законодавства, яке захищає права і законні інтереси трудового колективу і профспілкової організації.

Незаконна, на наш погляд, діяльність директора ДП «Дельта-лоцман» О. Голодницького (незаконне звільнення працівників, невиконання рішень суду щодо поновлення на роботі незаконно звільнених працівників, незаконне втручання в статутну діяльність профспілкової організації, здійснення тиску на членів профспілкової організації, порушення умов колективного договору) призводить до соціальної напруженості в колективі, і надалі може перерости в більш серйозний конфлікт.

Вищезазначені порушення підтверджуються таким.

Директор підприємства, без жодних підстав, значно знижує розмір оплати праці працівникам підприємства, маючи при цьому більш ніж стабільний фінансовий стан на підприємстві. Тим самим директор грубо порушує вимоги колективного договору і ст. 97 Кодексу законів про працю України.

Незважаючи на постанову президії Центральної ради профспілки працівників морського транспорту України (від 24.11.05 р. №30-4) «Про результати роботи комісії зі звернення ППО «Дельта-лоцман», О. Голодницький продовжує порушувати законодавство, зриває проведення спільних з адміністрацією засідань профкому, а також проведення профспілкових конференцій.

Ми вважаємо, що ці дії спрямовані на те, щоб відійти від розв'язання конфліктної ситуації, не допустити розгляду на цих засіданнях своїх незаконних дій і уникнути відповідальності.

Ініціативною групою були проведені профспілкові збори, на яких прийнято рішення про недовіру профкому підприємства і проведення профспілкової конференції, яка потрібна адміністрації для обрання нового «кишенькового» профспілкового комітету.

На наш погляд, зазначені дії з боку директора здійснювалися для того, щоб внести зміни в колективний договір підприємства в частині вилучення пунктів, що передбачають обов'язкове узгодження з профкомом рішення про реструктуризацію, ліквідацію, банкрутство підприємства, а також відчуження майна, передачу його в оренду. До речі, ці положення закріплено в галузевій угоді.

Рішенням суду виконання цих незаконних рішень припинено. Однак адміністрація не зупиняється на досягнутому, під її «прес» потрапили члени профкому, які подали в суд, а також «пресуються» працівники підприємства, котрі подали заяви в суди і прокуратуру на незаконні дії адміністрації підприємства.

Ми стверджуємо, що все вищезазначене потрібно директору О. Голодницькому і «зацікавленому колу осіб» для відчуження державного майна, реструктуризації підприємства шляхом його розподілу на кілька підприємств з іншими назвами і з «далеким прицілом». Водночас він, напевно, «забув», що наше підприємство зараховане урядом до розряду підприємств, що мають стратегічне значення для економіки і національної безпеки України. Крім того, воно належить до числа підприємств, що не підлягають «прихватизації».

Напружена психологічна обстановка в колективі негативно позначається на рівні забезпечення безпеки мореплавання в зоні відповідальності підприємства, провокує масове звільнення лоцманського персоналу — основних і провідних фахівців підприємства.

Ситуація, що склалася на підприємстві, потребує негайного вашого втручання.

Переконливо просимо вас, шановний Вікторе Васильовичу, стати на захист законних інтересів трудового колективу довіреного вам підприємства, захистити державні інтереси з недопущення руйнування єдиної державної системи забезпечення безпеки мореплавання і запобігти розбазарюванню державного майна.

Сподіваємося на ваші розуміння і підтримку.

З повагою,

Олександр ДАВИДОВ, голова профкому ДП «Дельта-лоцман».

■ ДВІ ТОЧКИ ЗОРУ НА ОДНУ ПРОБЛЕМУ

Ні — реприватизації!

Під час «круглого столу» «Промисловий потенціал і інвестиційна привабливість Дніпропетровського регіону» керівники великих підприємств регіону і представники галузевих профспілок вимагали від Києва зупинити руйнівну кампанію реприватизації.

Учасники зійшлися на думці, що переділу власності на Нікопольському заводі феросплавів, Нікопольському південнотрубному та інших підприємствах області варто покласти край, тому що того вимагає стабільність, у якій зацікавлені всі, зокрема й інвестори. На доказ цього згадували 17 тисяч підписів нікопольців на підтримку можливої мирової угоди між державою і консорціумом «Придніпров'я».

На думку глави міськдержадміністрації Нікополя Сергія Старуна, інтереси держави повинні розглядатися під кутом інтересів конкретного працівника, жителя, громадянина. Державі раніше ніхто не заважав вкладати гроші у виробництво, чому тільки нитковий комбінат, ціла низка заводів ЗБК та інші підприємства приватизувалися найчастіше всупереч їхнім інтересам! З приходом приватного інвестора багато що змінилося на краще, але реприватизація зупинила процес відродження. І може зупинити на Нікопольському південнотрубному — вважає начальник Головного управління промисловості і розвитку інфраструктури облдержадміністрації Володимир Соренков. До речі, його думку поділяють і багато інших незалежних експертів, які переконані, що прецедент мирової угоди між владою і бізнесом сьогодні конче потрібний як ніколи.

Нагадаю, нині справа НЗФ перебуває в судах — Верховному і Вищому адміністративному, які прийняли до провадження касації «Придніпров'я» і НЗФ на рішення ВГСУ про незаконність приватизації НЗФ. Нині найбільш вдалий момент припинити спроби реприватизації заводу й укласти мирову угоду. Це можливо, оскільки тривають судові процеси. Укладання мирової угоди щодо НЗФ справді стане символом закінчення реприватизації. Однак необхідно сформулювати і законодавчо встановити принципи укладання мирових угод, щоб можна було їх застосовувати в таких ситуаціях. Потрібно розробити єдині критерії для всіх власників.

Сергій МИКОЛАЇВ.

Украли — поверніть...

...Укладання мирових угод не має поширюватися на випадки, коли під час приватизації були грубо порушені норми чинного законодавства. Таку думку висловив УНІАН колишній урядовий секретар Кабінету Міністрів України, кандидат економічних наук Віктор ЛИСИЦЬКИЙ, коментуючи ситуацію навколо повернення у державну власність «Нікопольського заводу феросплавів».

В. Лисицький підкреслив: «Якщо підприємство було зухвало вкрадене у держави, у народу і є судове рішення про його повернення в державну власність, то воно повинно бути виконано на 100 відсотків. І держава має право продати таке підприємство, чи то «Криворіжсталь», чи то НЗФ, повторно на відкритих і чесних торгах».

Водночас В. Лисицький зазначив, що приватизація в Україні йшла в надзвичайно складних умовах і тому досить важко було оцінити реальну ринкову вартість тих чи інших підприємств. «Гадаю, що можуть бути неподинокі випадки, коли підприємство в руках нових власників демонструє значно вищу, у кілька разів вищу, ефективність роботи, ніж за часів перебування в державній власності», — сказав В. Лисицький. На його думку, у таких випадках треба вести переговори з новими власниками стосовно доплат і досягати порозуміння шляхом укладання мирових угод.

Як уже повідомляв УНІАН, Президент України Віктор Ющенко 29 листопада заявив, що у 2006 році на приватизацію буде виставлено серед інших стратегічних об'єктів і ВАТ «Нікопольський завод феросплавів», контрольний пакет якого цього року суд повернув у держвласність. За словами Президента, об'єкти реалізовуватимуть на публічній та конкурсній основі, до того ж конкурс будуватиметься на єдиному принципі: «Хто більше заплатить». Як приклад проведення таких публічних конкурсів В. Ющенко навів конкурс з продажу 93,02 відсотка пакета акцій ВАТ «Криворіжсталь».

■ СИТУАЦІЯ

Пригоди

Починаючи свій родинний бізнес, Алла Повар сподівалася, що нарешті спіймає свою золоту рибку. За роки роботи в технікумі вона так і не зуміла нажити капіталу. А тут на сімейній раді прийшла ідея: чому б не взяти в оренду ставок у рідному селі, що на території Кугаєвецької сільської ради в Чемеровецькому районі? Чоловік теж швидко зацікавився, бо сам давно був завзятим риболовом. Але найбільше в Аллі говорило не стільки бажання швидкого збагачення, як певні амбіції: невже в неї, людини освіченої, розумної, ділової, не вистачить сил, щоб успішно вести свою справу?

Перші кроки бізнесмена-початківця додали впевненості, адже доволі швидко було вирішено питання про оренду близько семи гектарів водного плеса. В оформленні необхідної документації, підготовці бізнес-плану допомогли не тільки колеги-науковці, а й дорадча служба, створена при Подільському державному аграрно-технічному університеті. Там також порадили, де взяти вигідний кредит під доступні відсотки.

Словом, навесні позаминулого року майже п'ятсот кілограмів зарибку товстолобика, білого амуру і коропа було випущено в кугаєвецький став. За півроку в сіті мав потрапити перший рибний урожай. Але подальші події розгорталися так, що замість золотої рибки в руках у підприємців опинився лише... збанкрутілий короп.

Усі проблеми розпочалися тоді, коли до цілого пакета документів, котрі давали б підприємцю право на розведення, вилов і реалізацію риби, потрібно було додати ще й відповідну довідку із районної служби ветеринарної медицини.

Як розповідає Алла Михайлівна, поспішаючи навесні із зарибленням, щоб восени вже можна було отримати перший улов і розрахуватись із кредитами, швидко провели дезінфекцію водоймища вапном. Але формально на папері відповідного акта не склали — ще не мали досвіду і не знали, що і як необхідно оформляти. Усьому треба було вчитися самотужки, на практиці освоюючи не тільки секрети рибної справи, а й насамперед тонкощі паперового діловодства.

Справжнім каменем спотикання для Алли Повар стала районна ветслужба. Тільки-но в ставку з'явився перший мальок, звідти один за одним почали надходити цікаві листи. Спочатку управління вимагало «пред'явити всю документацію щодо орендованих ставків для вияснення непорозумінь». Погодьтеся, дещо дивно звучить така вимога: для чого спеціалізованій службі всі(!) документи оренди, передані на півстоліття? Невже цей пакет міг хоч якось вплинути на епізоотичну ситуацію в ставі, селі та районі?

За два тижні з'являється ще один лист. Цього разу начальник районної держлікарні ветмедицини вимагав «подати об'єктивну площу водного дзеркала орендованих ставів... оскільки ви свідомо занизили площу з метою зменшення орендної плати». Тут, як мовиться, взагалі без коментарів. Адже технічний паспорт, план ставків, орендна плата, врешті-решт, — це аж ніяк не компетенція ветлікарні.

Утім, поки підприємець кинувся збирати довідки, як через два(!) дні ще один лист від начальника лікарні: «Повар має пред'явити в ветлікарню документальне підтвердження того, що вона має спеціальну освіту щодо виробництва, реалізації, транспортування, зберігання та використання риби. В разі ненадання вказаних документів управлінням ветмедицини буде подане представлення у відповідні органи щодо розриву договору оренди».

Здавалося, цей лист стане вершиною чиновницького цинізму. Яку впевненість потрібно мати чиновнику зовсім невеликого масштабу, щоб ось так легко вирішувати, кому і яку освіту мати, де пред'являти дипломи і давати дозвіл на початок приватного бізнесу чи ні. Здається, що головним підтекстом цього листування було не стільки бажання діяти на користь справі й відповідно до букви закону, скільки намагання вставити палиці в колеса. Але й це ще було не останньою краплею. Восени, коли почав наближатися час першого вилову риби, з тієї само інстанції надійшов припис, котрий вимагав проведення цілого комплексу загальних рибно-меліоративних та ветеринарно-санітарних заходів. Коло замкнулося: хочеш виловити рибу — проводь усі заходи. Але щоб провести заходи, треба... виловити рибу.

Якщо підходити з точки зору теорії рибного господарства та вимог ветеринарної безпеки, напевно, в тому приписі були й слушні зауваження. Але життя завжди складніше за теорію. В ньому початкуючому бізнесмену доводиться брати кредит, який треба віддати якнайшвидше, бо учительської зарплати навіть за рік не вистачить для погашення відсотків. А ще ветерина-

Якщо підприємство було вкрадене у держави, у народу і є судове рішення про його повернення в державну власність, то воно повинно бути виконано

Кримська мінералка під лежачий камінь не тече

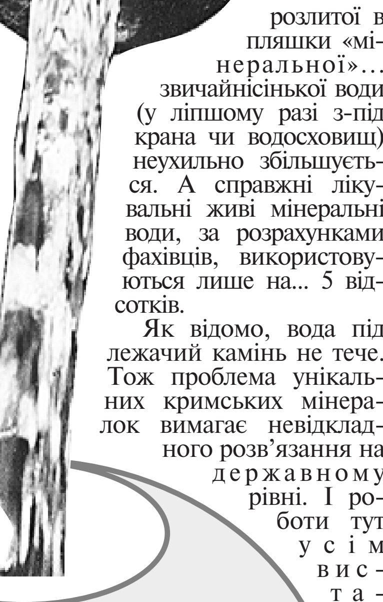
На півострові майже 40 родовищ мінеральних вод, які за багатством цілющих компонентів не поступаються кращим світовим аналогам. Рекреаційний край може не лише сповна забезпечувати власні потреби у цілющих столових і мінеральних водах, а й стати одним із найбільших в Європі їх експортером. Однак на практиці використання життєдайних джерел поки що мізерне.

Нині розвідано лише п'ять підземних покладів загальним запасом близько 30 тисяч кубометрів на добу. Перспективна галузь вкрай занедбана, що може призвести до її знищення. І все це, мабуть, від того, що з приходом на півострів дніпровських вод Північно-Кримським каналом, тут відмовилися від власних малих запасів життєдайної вологи. А шкода. Адже дослідження показують: сьогодні Крим має чималий резерв якісної питної води, запаси якої сягають 700 тисяч кубометрів на добу, або у півтора разу більше, ніж витрачається нині. Чому б цим багатством не скористатися, звісно, з урахуванням рекомендацій науковців?

В останньому опублікованому спеціальним видавництвом ЮНЕСКО довіднику «Мінеральні води України» подано 17 найменувань кримських цілющих мінвод, рекомендованих для використання не лише в умовах курорту, а й у лікарнях, поліклініках, оздоровчих центрах, різних закладах охорони здоров'я, домашніх умовах. Але замість того, щоб розвинути сферу промислового видобутку і розливу мінеральних вод кримського регіону, нині чимало свердловин навіть колись популярних столових і лікувальних мінералок виведено з ладу. Порушено вимоги їхньої консервації, витоки свердловин розгерметизовані, масштаби самовиливу коштовних термальних мінеральних вод і безгосподарського їх використання вражають. На багатьох свердловинах не облаштовано зони санітарної охорони, забруднюються підземні горизонти, є чимало інших порушень вимог Кодексу України про надра, засвідчила перевірка Рескомприроди Криму за участю фахівців.

Понині багато підприємств й організацій не мають ліцензій, актів відводу й дозволів на спеціальне водовикористання та експлуатацію родовищ мінеральних термальних вод. Деякі бізнесмени, котрі вирішили розливати кримські мінералки й витратили чималі кошти на нове устаткування, але не мають власних свердловин, бідкаються, що не можуть отримати ліцензії на використання підземних вод навіть за умови придбання їх на аукціоні. Хоч як дивно, на це нарікають і власники свердловин. І все це відбувається тоді, коли недостатня забезпеченість населення питною водою гарантованої якості через системи централізованого постачання змушує різко збільшувати випуск та споживання розфасованої вологи. Останні перевірки на 40 підприємствах — виробниках мінеральної та газованої й негазованої питної води — показали, що деякі з них мають доволі приблизне уявлення про вимоги, які є до живої води.

Досі невирішеними залишаються чимало питань сертифікації цієї продукції, дозвільних документів, висновків про цілющі властивості води, санітарно-гігієнічні дозволи на її випуск, протоколів щорічного повного хімічного аналізу вологи. Адже відомо, що вся жива вода, пропонована споживачам у розфасованому вигляді, має бути на порядок краще гіперхлорованої, яка тече з крана. Принаймні обеззараженою й фільтрованою, озонованою й обробленою бактерицидними установками. Це лише дилетантам здається, що нічого простішого й легшого, аніж розливати воду в пляшки, немає. Бо навіть звичайна питна має бути очищеною від важких металів, хвороботворних бактерій, та водночас не дистильованою, а природною й приємною на смак. Мінеральна й поготів. Тому й порушень вистачає. Мабуть, тому споживачі кримських мінералок втрачають до них довіру, потерпаючи від безлічі підробок. Спеціалісти твердять, що кількість

розлитої в пляшки «мінеральної»… звичайнісінької води (у ліпшому разі з-під крана чи водосховищ) неухильно збільшується. А справжні лікувальні живі мінеральні води, за розрахунками фахівців, використовуються лише на... 5 відсотків.

Як відомо, вода під лежачий камінь не тече. Тож проблема унікальних кримських мінералок вимагає невідкладного розв'язання на державному рівні. І роботи тут усім вистачить: державним органам, контролюючим структурам й виробникам життєдайних напоїв. Адже від якісної питної води в Україні (особливо в Криму) значною мірою залежить наше здоров'я і благополуччя.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Останні перевірки на 40 підприємствах — виробниках мінеральної та газованої й негазованої питної води — показали, що деякі з них мають доволі приблизне уявлення про вимоги, які є до живої води.

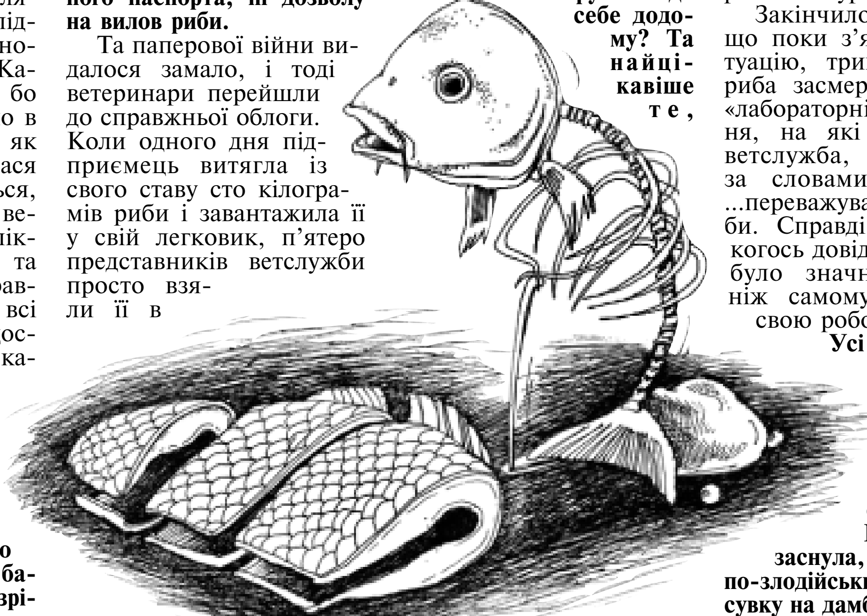
збанкрутілого коропа

рам було добре відомо, що став не підлягав очищенню, дезінфекції (як того вимагали від Повар) вже багато років, вода в ньому не досліджувалася на газовий та сольовий склад, а риба не піддавалася ветеринарному огляду, іхтіологічним дослідженням та ветеринарно-санітарній експертизі. Кажу це з упевненістю, бо саме так було написано в приписі. Але до того, як рука орендаря торкнулася водного плеса, здається, це зовсім не турбувало ветеринарів. Чому тоді, піклуючися про здоров'я та безпеку населення, управління не проводило всі необхідні аналізи та дослідження, не питало в карасів дипломів на право їх розведення, не забороняло місцевим риболовам сидіти з вудкою на березі, споживати, а можливо, і продавати рибу із цього ставка? **Де було пильне око ветеринарів багато років? І чому прозріло, коли з'явилась людина, котра справді захотіла навести порядок у ставку? Адже не добившись, щоб усі необхідні дослідження зробили ті, хто так ревно «боровся» за дотримання усіх правил, Повар самотужки залучила експертів Чемеровецької райсанепідемстанції, яка провела дослідження риби. Аналізи підтвердили, що все там відповідає нормам. Але ветуправління і уваги не звернуло на них, затято стоячи на своєму і не даючи ні ветеринарно-санітарного паспорта, ні дозволу на вилов риби.**

Та паперової війни видалося замало, і тоді ветеринари перейшли до справжньої облоги. Коли одного дня підприємець витягла із свого ставу сто кілограмів риби і завантажила її у свій легковик, п'ятеро представників ветслужби просто взяли її в облогу. Тут же було складено акт, в якому зазначено, що на виловлену рибу «на час перевірки відсутні будь-які документи, які підтверджують якість та безпеку даної продукції».

Якби ж то коропи та карасі знали, що всі довідки про стан здоров'я потрібно носити із собою, вони нізащо не пішли б без них у сіті.

Які документи повинен був представити власник ставка на свою ж рибу, котру віз до себе додому? Та найцікавіше те, що до операції долучилися ще й співробітники міліції. І в тому самому акті вказано, що «автомобіль було зупинено дільничним інспектором міліції з метою встановлення, чи дійсно даним автомобілем перевозиться риба, на яку відсутні документи?».

Так і хочеться запитати, які документи міліціонер хотів побачити? На підставі якого права затримав приватну особу, котра в своєму ставку зібрала свій урожай?

Закінчилось усе тим, що поки з'ясовували ситуацію, тримали облогу, риба засмердiлась. А всі «лабораторні» дослідження, на які спромоглася ветслужба, закінчилися, за словами А. Повар, ...переважуванням (!) риби. Справді, вимагати в когось довідку на довідку було значно простіше, ніж самому виконувати свою роботу.

Усі ці перипетії добряче вимучили й родину Поварів, і усіх, хто допомагав орендарям. Вночі охорона заснула, і чиясь рука по-злодійськи відкрила засувку на дамбі. З озера зійшла вся вода, з нею — більша частина риби і надії приватного підприємця на успіх справи.

Уже рік Алла Повар добивається в прокуратурі та міліції, щоб винних у її збитках притягнули до відповідальності. Уже навіть не йдеться про те, щоб знайшли того, хто випустив кілька тонн риби. Жінка намагається відшкодувати збитки хоча б за сто кілограмів риби, яку вона виловила у своєму ставку. Але у відповідь — лише відмова.

Складу злочину в діях тих, хто затримав рибалок із рибою, не знайшли. Щоправда, співробітники ветслужби були притягнуті до дисциплінарної відповідальності, але про те, щоб відшкодувати власникові риби матеріальні збитки — а це близько тисячі гривень — навіть не йшлося. Відповідь із прокуратури Чемеровецького району на скаргу Алли Повар рясніє словами про те, що порушення з боку ветслужби справді були, але винних у тому, що бізнесмен «прогорів» — теж наче і немає.

Майже рік жінка воює за справедливість. Поки цього не доб'ється, вона не ризикує вдруге брати кредит, купувати мальок, дезінфікувати став... Бо хто ж дасть гарантії, що рибка знову не вильне хвостиком? А тим часом в області успішно прозвітують, що створені всі умови для заохочення і розвитку малого бізнесу.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Несолодко сьорбавши…

Хмельницька область. Кам'янець-Подільську цукроварню, одну з найпотужніших у регіоні, яка і в цьому році була готова до прийому солодкої сировини на 80 відсотків, демонтують. Новий власник — «Укруніверсалсервіс» — вирішив розмістити на виробничих площах лінії з випуску екологічно чистого дизельного пального, ріпакової олії та корму для худоби. Турботами трудового колективу, що відстоював своє підприємство та якому попередні господарі заборгували понад 800 тисяч гривень зарплати, не дуже переймалися. Зате пообіцяли виплатити зарплату. «Уповноважена» від робітництва Надія Верезумська заявила: із заводу не піде доти, доки гроші не віддадуть до останньої копійки.

Як обіцяє керівник «Укруніверсалсервісу» Анатолій Сторожук, за сім місяців створять 300 нових робочих місць, а загалом відкриють їх 800. Ці наміри дещо згладили тривогу селища цукровиків, де зараз найбільше безробітних. Якщо завод оживе — є надії й на розвиток інфраструктури цього мікрорайону. Зате для селян ці новини не дуже втішні: цукрові буряки вирощувати стає невигідно хоча б тому, що возити сировину на переробку треба в інші райони.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Швидкий мед» з Гайсина

Вінницька область. Нова технологічна лінія з виробництва меду на Гайсинському консервному заводі Вінницької області забезпечить підготовку солодкої продукції до її реалізації згідно з європейськими стандартами.

Обладнання італійської фірми «Бертузі», що у перекладі означає «швидкий мед», дасть можливість пастеризувати і розфасовувати натуральний мед. Протягом години з конвеєра сходитиме одна тисяча 250-грамових баночок із смачною і корисною продукцією. За словами директора підприємства Олександра Опришка, саме відсутність сучасних технологій підготовки меду до реалізації стає на заваді його виробникам у постачанні продукції на зовнішні ринки. У Гайсині перші в області взялися за нову справу, заплативши чималі кошти за придбане обладнання. До речі, на Вінниччині порівняно з іншими регіонами виробляють найбільше меду.

Віктор СКРИПНИК.

Сніг в Ялті

Крим. Ялта нині поповнилася шикарним оздоровчо-розважальним комплексом. «Приморський парк» — інвестиційний проект спільного україно-австрійського підприємства «Центрінвест». Усі послуги на рівні світових стандартів. Бані тут: римська, турецька, фінська, грязева, соляна, санаріум, понад десяток різних видів «душів вражень». Є й снігова кімната для натирання ним після гарячої бані, відкритий і закритий басейни з морською водою, тренажерна зала, більш як 20 видів масажу, які рятують від осінньо-зимової депресії небідних чоловіків і жінок...

Вл. інф.

В Южноукраїнську міліція вилучила у 18-річного жителя 10 кг марихуани

Міністр палива та енергетики Іван ПЛАЧКОВ запропонував голландському банкові ABN Amro Bank N. V. співпрацювати в галузі видобутку урану та виробництва цирконію

Діалог із суспільством — головний принцип роботи Ради національної безпеки і оборони

(Початок на 3-й стор.).

«Я ніколи не допущу, щоб Рада національної безпеки та оборони була знаряддям політичних ігор, реалізовувала завдання, які йдуть урозріз з державними інтересами, вимогами Конституції», — наголошує секретар РНБО. Прийняті на основі її рішень документи переконують: цінності демократії, прагнення народу справедливості — найважливіші.

З ініціативи РНБО та з урахуванням її пропозицій прийнято Указ Президента «Про першочергові заходи щодо детінізації економіки та протидії корупції». Бо корупція — комплексна проблема, і для боротьби з нею потрібні ефективні механізми. Отож при Раді нацбезпеки буде створено міжвідомчу комісію з протидії корупції. Глибина нових підходів у тому, що замість протиборства політичних і економічних груп розпочалася співпраця влади і суспільства заради подолання цього ганебного явища.

Аналітики ще підрахують шкоду, якої завдано країні спробами нав'язати популістську реприватизацію. Збитків зазнала економіка, яка залишилася без очікуваних інвестицій, зазнало їх і суспільство. Указом від 24 листопада 2005 року Віктор Ющенко ввів у дію рішення Ради національної безпеки і оборони «Про заходи щодо утвердження гарантій та підвищення ефективності захисту права власності в Україні». Цей документ визначає основні пріоритети державної політики — забезпечення визначених Конституцією України, Конвенцією про захист прав і основних свобод людини гарантій і надійного захисту прав усіх форм власності, в тому числі державної.

Нині з участю представників усіх гілок влади та громадськості розпочався аналіз законодавства, що регулює відносини власності, готуються пропозиції, щоб усунути неузгодженості та суперечності у правовому полі. Доручено підготувати законопроект про порядок врегулювання спорів, які виникають у процесі приватизації, тощо.

Указ «Про стан дотримання вимог законодавства і заходах для підвищення ефективності державної політики у сфері регулювання земельних відносин, використання й охорони земель» вказує на необхідність послідовної реалізації земельної реформи, ставить завдання розробки концепції удосконалення земельних відносин на 2006—2015 роки, яка має охопити широкий спектр земельних проблем: раціональне використання і охорону земель; захист прав власності на землю, прискорення створення системи реєстрації таких прав. Ідеться і про необхідність якнайскорішого формування ринку земель та його інфраструктури, підвищення ефективності державного регулювання ціноутворення у сфері земельних відносин тощо.

Отже, РНБО як добрий господар наводить лад у власному домі: визначає невідкладне і починає активно діяти. Чи є нині проблема більш актуальна, ніж безперебійне та достатнє енергопостачання? Саме тому найближчим часом Рада нацбезпеки і оборони планує розглянути питання енергетичної безпеки країни.

Вочевидь, з огляду на високу залежність України від зовнішніх поставок, а сьогодні імпортується 65 відсотків споживаного газу та 80 відсотків нафти, необхідно посилювати роботу з диверсифікації джерел постачання енергоносіїв. У цьому контексті принципове значення має реалізація проекту євразійського нафтотранспортного коридору (термінал «Південний» —Одеса—Броди—Гданськ—Плоцьк). Триває пошук оптимального рішення з Російською Федерацією про постачання газу, з тим щоб не допустити одномоментного підвищення цін на газ у 2006 році.

Водночас варто виробити єдину стратегію енергозбереження, активно впроваджувати енергозбережні технології, шукати нетрадиційні джерела енергії. Саме такі підходи буде враховано під час розробки концептуальних засад стратегії енергетичної безпеки країни. «Україна, — вважає Анатолій Кінах, — повинна максимально задіяти наявний потенціал, виходячи зі сприятливого географічного розташування, потужних енергетичних та транзитних можливостей, кадрових резервів і здобути справжню енергетичну незалежність».

Реформа правоохоронних органів має стати частиною нашої адаптації до принципів міжнародного права та інтеграції України в європейське співтовариство. Для цього при РНБО створено міжвідомчу комісію. Скажімо, передбачено Міністерства внутрішніх справ передбачає зміну статусу внутрішніх військ. У парламенті зареєстровано законопроект про створення Національної гвардії України. Крім того, передбачається оптимізувати функції, що розв'язують проблему міграції. В Європі, наприклад, над цим працюють цивільні структури. Важливо позбавити Генпрокуратуру функцій досудового слідства, що суперечить і міжнародному досвіду, і демократичним принципам нашої держави. Для боротьби зі зловживаннями у вищих ешелонах влади створюється Національна служба розслідувань.Серйозного вдосконалення потребують і спецслужби.

Як відомо, перспектива вступу нашої країни в НАТО спричиняє в народі складні почуття. А тому настав час розібратися у відповідності євроатлантичної інтеграції національним інтересам. Про це йшлося на засіданні РНБО 25 листопада. Вирішено створити систему координації євроатлантичної інтеграції, механізм якої буде прописано в окремому указі глави держави.

«Найближчим часом ми мусимо відпрацювати підходи до енергетичної, продовольчої, інформаційної безпеки держави, розглянути загрози у зв'язку з поширенням таких хвороб, як СНІД, рак тощо. Ці складні для держави питання можуть бути вирішені тільки комплексно, з урахуванням усіх наслідків та обставин. А тому треба ставити перед собою завдання розробки загальної концепції стратегії національної безпеки держави», — переконаний Анатолій Кінах.

Робота Ради національної безпеки і оборони постійно спрямована на консолідацію зусиль різних владних структур, об'єднання векторів «влада і наука», «влада і бізнес», «влада і громадські організації». Бо РНБО прагне максимально сприяти реалізації програми Президента країни.

«Анонімність гарантується...»

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Завітав до полтавського корпункту «Голосу України» давній шанувальник нашої газети, ветеран війни й праці Григорій Федорович Савенко. Чоловік був украй схвильований — ледь дістав тремтячими руками з кишені окуляри і витяг звідти ж якийсь папірець...

— Ось, дивіться! Через цей папірець мало не з лікарні довелося тікати, щоб розібратися!

— Чому?

— Та хіба ж можна «спокійно хворіти», коли під моїм прізвищем анонімники свої діла вирішують!

Виявляється, разом з «харчами» принесла йому дружина до лікарні і відповідь із солідної правоохоронної інституції: мовляв, скаргу вашу одержали, розбираємось, про результати перевірки буде повідомлено додатково.

— Але ж я жодних скарг нікуди не писав!

З'ясувалося, що, скориставшись іменем шанованої людини, хтось «накатав телегу» на директора заводу, де колись працював ветеран: мовляв, сякий-такий, краде наліво й направо, підприємство «розбазарив», п'яний гасає на службовому авто, а ветеранів і на поріг не пускає...

Врешті-решт на місці у всьому розібралися, вибачилися перед «автором листа». Але важко на душі у чоловіка:

— Так, писав я свого часу багато. І в газети теж! І з бюрократами боровся, і з різними пристосуванцями, і перед керівництвом не загравав. Бувало таке, що й у обком «тягали», бо навіть у застійні часи ставити свого підпису не боявся — після Сталінградської битви боятися мені було вже нічого! А тут раптом у наклепники потрапив...

Звісно, розрахунок був простий: лист без підпису залишать без уваги, а от із «листом ветерана» обов'язково розбиратимуться.

...Пам'ятається, ще за часів Горбачова було прийнято указ, після якого зітхнули навіть у редакціях: анонімні листи можна було на «законних підставах» викидати до сміттєвого кошика. Та не покінчили з анонімом «як класом». Він «перебудувався», знайшов «нові методи»... Навіть у незалежній Україні із задекларованими правами і свободами громадянина анонім почувається досить упевнено. Пишуться листи від імені «жителів села, «групи молоді», «мешканців будинку», де навіть підписи конкретних осіб анонімники намагаються підробляти. Ідуть подібні «звернення» й до Президента, у Верховну Раду, депутатам і міністрам...

Нещодавно, наприклад, і автору цих рядків довелося «проколотися» на подібній справі, розбираючись зі скаргою, яка надійшла до корпункту на керівника одного із ЖЕДів. Звісно ж, від «групи жителів будинку». Та навіть після «поквартирного обходу» жодного «підписанта» виявити не вдалося. Ні, люди, названі у скарзі, аж ніяк не мертві душі, але жоден із них під скаргою не підписувався і жодних претензій до самого керівника не мав. За «неофіційними джерелами», вдалося з'ясувати, що скаргу «настрочила» одна зі співробітниць... самого ЖЕДу, яка мала зуб на керівництво: за недоліки в роботі її позбавили преміальних. Маючи під рукою списки мешканців, вона й взялася за перо. Точніше, за комп'ютер, оскільки скаргу було оформлено по-солідному, видруковано на принтері...

І якби ж при цьому псували нерви лише чиновникам чи журналістам, які змушені розбиратися з тими чи тими скаргами! Та, як бачимо, страждають і абсолютно сторонні шановані люди. А розрахунок завжди один: будь-якими методами скомпрометувати одного, поставивши під удар іншого.

— Дивно, що цю ситуацію певним чином провокують і деякі наші державні установи, — дещо заспокоївшись, продовжив тему Григорій Федорович. — Що я маю на увазі? Різні «телефони довіри» і все таке інше. Ще й пишуть: «анонімність гарантується...» Це ти можеш зателефонувати, набалакати що завгодно, «наклепати» на когось... А «компетентні органи» потім із тією людиною «розбиратимуться».

Звісно, бувають випадки, коли конфіденційність таки потрібна: скажімо, коли стосується це якогось злочину й безпеки свідка. Але навіщо «модний» тепер «телефон довіри» в... навчальному закладі, чим недавно хвалився ректор одного шанованого полтавського вузу? Або в ЖЕДові? «Настукати» на викладача, «закласти» дівчика?

...Заходить до корпункту чергова відвідувачка, «ріже правду матку» про свого керівника: «Я навіть знаю, що він ...»

— То ви й напишіть про це?

— Що я — дурна?

І таки правий учасник Сталінградської битви Григорій Савенко: «Доки ж боятися нам? Скільки ще треба вичавлювати з себе раба? Не навчимося говорити один одному правду — не буде діла...»

А що думаєте ви?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Волю проміняли на прем'єру за ґратами

Заради самодіяльної театральної прем'єри в'язні однієї з харківських колоній відмовилися від амністії. Початок цій історії було покладено, коли в трьох виправних колоніях країни влітку був проведений невластивий раніше для місць не таких віддалених експеримент під промовистою назвою «Театр у в'язниці». Вистави тут ставлять професійні режисери, а всі ролі виконують ув'язнені. У Харкові за колючим дротом уже відбулася прем'єра п'єси Григорія Горіна «Дім, який побудував Свіфт».

У першій тюремній акторській трупі — п'ятнадцять комедіантів. Хтось сидить за вбивство, хтось — за розбій або грабіжництво. Але в цій справі всі вони спільники, точніше — співучасники. Самодіяльні артисти самі змайстрували реквізит, освоїли ази сценічних рухів і завчили напам'ять чималий текст. Керувала процесом людина з волі. Режисер Андрій Солоняк до останнього сумнівався, що зуміє поставити п'єсу з такими акторами. Але результат, за суворими оцінками керівництва ВТК і вимогливої тюремної публіки, перевершив усі сподівання.

Виконавець ролі декана Джонатана Свіфта Олександр Радченко стверджує, що багато в чому схожий на свого персонажа. Вважає себе також філософом-одинаком, якого не зрозумів світ. До виходу на волю йому залишилося менше року. Колись мріяв про акторську професію. Тепер знає: всі мрії збуваються, але часом умови для цього не найліпші.

Ажіотаж навколо прем'єри був великий. Виставу готували рік. Хоча спочатку ув'язнені поставилися до ідеї з певним скептицизмом. У залі незвичайна тиша. Завіса, оплески, вигуки «браво!» Усе як у справжньому театрі. Трагікомедія, дві години діалогів про неприйняття суспільством не схожої на інших людини. Керівництво в'язниць, яке вважало, що засуджені поставлять щось легеньке, про швидку перемогу добра над злом, шоковане. Але є домовленість з театром «Арабески» — жодної цензури. Серед глядачів — і родичі артистів: як виняток їм дозволили позачергове побачення. Усім задіяним у спектаклі тюремне начальство обіцяло сприяти під час розгляду клопотань про дострокове звільнення.

Головний режисер театру Світлана Олешко каже, що в залі — ідеальний глядач: відкритий, тонкий, жадібний до мистецтва. Актори, зайняті в п'єсі, — люди зі складною долею. Тут — свої закони. Іноді навіть доторкнутися до другого — означає порушити правила. Тому зі сценарію прибрали жіночі ролі. Пізніше про це пошкодували. Засуджені настільки перейнялися сценою, що навіть просили керівництво продовжити строк. Деяким ув'язненим, задіяним у виставі, термін відбування покарання минув ще в серпні, але вони залишалися за тюремними мурами за власним бажанням для того, щоб узяти участь у театральній прем'єрі. Можливо, в найголовнішій справі у своєму житті.

Театр-студія «Арабески» працює з харківськими колоніями п'ятий рік. Чому місцеве керівництво дозволяє ставити провокаційні п'єси — багато хто так і не зрозумів. Коли журналісти запитують Світлану Олешко, навіщо їй в'язниця, вона відповідає жартом: тут завжди аншлаги.

П'єсу зіграють ще двічі. Після цього вийти разом на сцену специфічній театральній трупі навряд чи доведеться. А керівництво колонії стверджує, що часи мурки і фені за ґратами закінчилися. На їхнє місце приходить класична література й якісна музика.

Микола КОСИЙ.

Харків.

■ ДИКТАТУРА МОДИ

Від «Намистинки» до «Жриці сонця»

За сприяння Конфедерації дизайнерів та стилістів України у столиці пройшов VIII Міжнародний конкурс одного плаття «Кришталевий силует»

«Такого дивовижного злету дизайнерської фантазії та буяння талантів, як на цьому конкурсі і в цій країні, я не бачив давно, навіть у Франції!» — захопленню французького «короля шкіри» Жана-Клода Жітруа не було меж. Він довго вагався, перш ніж погодився приїхати в Україну. Але прилетів, показав свою нову колекцію, очолив роботу журі конкурсу і жодного разу не пошкодував, що погодився. Вочевидь також, він ледь приховував здивування з того, що українські дизайнери давно вже опанували технології роботи зі стрейчевою шкірою і створюють із неї справжні кутюрні речі.

Утім, шедеври зі шкіри — лише кілька образів з неперевершеного карнавалу кольорів, фасонів та ідей, що вирував протягом трьох днів у столичній галереї «Лавра». За чотири роки змінився й удосконалився формат конкурсу, зріс професіоналізм учасників. Любительське змагання перетворилося на масштабний фестиваль моди: зі своїми регіональними відбірковими турами (у Черкасах, Вінниці, Запоріжжі), запрошеними майстрами світового рівня (журі двічі очолював В. Зайцев, О. Васильєв, тепер ось Жітруа) та показами колекцій вітчизняних і європейських дизайнерів. Цього разу українську публіку «пригостили» лаконічно-чорним й палево-стильним дефіле від французького гостя. Потім фатино-мереживною завірюхою з фантастичних весільних суконь від одеського модельєра Лідії Константинової (**на знімку ліворуч**). А на «десерт» — відверто сексуальним і агресивно-грайливим фешн-шоу від російського дуету Чистова&Ендоурова.

Та найголовніше дійство — звісно, конкурси. Які дають шанс і випробовують творців одягу на професіоналізм та креативність. Адже крім власне «Кришталевого силуету», де 44 майстри стилю виступили в номінаціях «Прет-а-порте де люкс» та «Фентезі», відбувся й конкурс для новачків дизайнерської справи «Кришталеві надії» (номінації «Етнікос», «Урбанія» та міні-колекції). Отже, з дипломами переможців та цінними подарунками додому вирушили 18 учасників!

Серед володарів «Силуету» — Оксана Тимоніна за свою «Намистинку» (**на знімку вгорі**), Олена Лондон за «Один день», дует Островерхова—Завадський за «Місяця сяйво», дует Кушнеренко—Вихрестено за «Агрімпасу», ТМ «Лідія» за «Фантазію на тему національного костюма» та дует Мирошниченко—Горяєв за «Жрицю сонця». Гран-прі конкурсу виборола робота відомого дизайнера Айни Гасе. А спецпризи отримали Алла Рашевська та Анжела Васильєва.

Юлія ПОТАПЕНКО.
Фото агентства «Прес-КІТ».

Чому «Прекрасна нянька» розмовляє з одеським акцентом?

Тому що шеф-редактор серіалу — одесит Сергій ОСТАШКО

■ ЗНАЙ НАШИХ!

Одеським кавеенщикам особливі рекомендації не потрібні. Ну а в Одесі вони, скажемо так, — національні герої. Один з них — Сергій ОСТАШКО сьогодні працює на посаді шефа-редактора телесеріалу «Моя прекрасна нянька». Він погодився розповісти нашим читачам про події, що залишилися за кадром.

— Сергію, 110 серій пролетіли стрімко. «Моя прекрасна нянька» миттєво опинилася серед лідерів телеекрана. Жанр такого телесеріалу — сітком — для нас новий...

— Батьківщина «Моєї прекрасної няньки» — США. Там серіал був надзвичайно популярний і в 90-х роках йшов протягом шести років. Пізніше за мотивами американського знімали схожі фільми в інших країнах. Керівництво канала СТС, генеральним директором якого є Олександр Роднянський, одержало «добро» на зйомки російськомовного варіанта телесеріалу. Одним із шеф-редакторів було запропоновано стати й мені.

— А як проходила робота над черговою серією?

— Механізм — досить простий: американський підрядковий переклад фільму шефи-редактори адаптують до нашої «СНДевської» дійсності. Йдеться про жарти, діалоги, репліки, реалії нашого життя. Тобто американську начинку ми упаковуємо в нашу обгортку. Погодьтеся, що різниця між американським гумором і нашим є.

— А в тому варіанті, що побачили українські телеглядачі, головна героїня — Віка розмовляє з одеським акцентом.

— Коли розробляли «легенду», звідки родом Віка, було запропоновано кілька варіантів її народження — російська глибинка, Одеса, Москва. У результаті народився варіант: Віка — українка, яка народилася в Одесі, але виросла в Маріуполі. Її батько — корінний одесит, він хоча у фільмі і не з'явився, але присутність його за кадром відчутна.

— Зйомки «Прекрасної няньки» відбуваються у Москві?

— Так. Олександр Акопов, керівник студії «А-медіа», на території колишнього шарикопідшипникового заводу побудував практично другий «Мосфільм». Там уже зняті серіали «Бідна Настя», «Гріхи батьків», «Випробування коханням». Для нашого серіалу спорудили шість постійних декорацій, а на кожну серію будуються ще додаткові. Серію знімають два дні. Темпи неймовірні — знімальний день триває 12 годин. Актори іноді не встигають вивчити текст, і доводиться допомагати на знімальному майданчику.

— До речі, під час фільму лунає сміх. Це хто сміється?

— На прем'єру кожної серії запрошують масовку, сміх якої в тому або тому епізоді потім накладають на кадри.

— Серіал закінчився тим, що головний герой — Максим Шаталін освідчується Віці. Що буде далі?

— Буде весілля і продовження серіалу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На знімку: Сергій Осташко.
Фото ОЛЕГА ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Партії і депутати повинні відзвітувати перед виборцями

Звернення до політичних партій, народних депутатів України, депутатів місцевих рад

Ситуація, що складається під час передвиборної кампанії, завжди є неординарною і неочікуваною. Не виняток і нинішні події. Головне, чим опікуються нині політики, — це своїм майбутнім.

Для Української партії «Зелена планета» нинішня виборна кампанія є першою. Про свої політичні наміри ми уже заявляли не раз, вони викладені і в нашій передвиборній програмі, де головною темою є оновлення, очищення і оздоровлення ПРИРОДИ, ЛЮДИНИ, СУСПІЛЬСТВА, ПОЛІТИКИ І ВЛАДИ.

Не може бути здоровою країна, якщо хоч одна людина є хворою і немічною.

Не може бути багатою країна, якщо хоч одна сім'я живе за межею бідності.

Не може бути демократичною країна, якщо хоч одна родина не довіряє владі.

Не може бути цивілізованою країна, якщо хоч одна людина, одна сім'я, одна родина не захищені законом.

Це — наші глибокі моральні і політичні переконання, з якими ми йдемо на вибори і закликаємо всіх: ідіть з нами, будуйте з нами фізично здорову і економічно багату, морально чисту і духовно світлу, національно свідому і суспільно захищену Україну.

Ми звертаємося насамперед до тих політичних партій, тих парламентських фракцій, які представлені сьогодні в парламенті, а також до всіх народних депутатів України, — зробити перший в історії українського парламентаризму сміливий крок назустріч виборцям, а саме: у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», де у лютому і березні 2002 року друкувалися ваші передвиборні програми і списки кандидатів у депутати, опублікувати ПОЛІТИЧНІ (для партій) і ДЕПУТАТСЬКІ (для народних депутатів-мажоритарників) ЗВІТИ про свою суспільно-політичну та законодавчу діяльність за чотири роки.

Бажано також, щоб на цей крок спромоглися депутати місцевих рад, які теж у 2002 році в місцевих засобах масової інформації робили такі заяви-обіцянки перед виборцями.

Український народ повинен знати, який внесок у розбудову України в ім'я його добробуту зробила та чи та політична, парламентська партія і фракція, той чи той народний депутат України, депутати всіх рівнів.

Саме це, по-перше, має слугувати перепусткою у парламент та усі місцеві виборчі органи на виборах 2006 року для тих, хто там працює зараз і хоче працювати далі.

По-друге, у такий спосіб усі політичні сили, що братимуть участь у виборах до парламенту та місцевих рад за пропорційною системою, матимуть порівняно рівні можливості на виборах. А останнє слово буде вже за виборцями. І ми зобов'язані дати їм такий шанс. Насамперед в ім'я демократії.

Делегати I з'їзду Української партії «Зелена планета».

■ ІЗ ГЛИБИН НАРОДНИХ

«Ой зійди, зійди, ясен місяцю...»

Не знаю, як це сталося, тільки першокурсником у 1954 році завітав я до своєї «районки» у Семенівці. Редактора не застав. У його кабінеті сидів якийсь не знайомий мені чоловік і, як з'ясувалося невдовзі, близький родич мого газетярського наставника — Олексій Литвинець. Сам далекий від журналістики, він виявився приязною і кмітливою людиною. Ще до приходу Григорія Литвинця ми знайшли з ним спільну мову й розгомонілися.

Коли Григорій Григорович переступив поріг, його здивували наші взаємини. Олексій щось наспівував і, мов диригент, розмахував руками, а я, знітившись, стежив за кожним словом співака й, підвівшись з-за столу, майже пошепки оголошував: «Виступає соліст Семенівського будинку культури»...

— Цілком підходиш, — поплескав мене наставник схвально по плечу. — Чудовий з тебе буде конферансьє.

Відтоді й потоваришували ми з Литвинцем-молодшим на все літо, власне, до кінця моїх студентських канікул. Щовечора я приходив до райцентру із сусіднього хутора, й голубий автобус, дочекавшись самодіяльних артистів після їхньої основної роботи, забирав невеличкий оркестр, хор, танцюристів і читця-гумориста й віз бездоріжжям у глибинку. Ми мали чіткий графік: у такому-то клубі, о такій-то годині, з таким-то репертуаром...

Співали, грали, читали, танцювали. Я ж, поперваx соромлячись залу, лише покрадьки називав прізвища виконавців та їхні «номери».

Найбільше в селах шанували спів. Завжди й повсюди викликали «на біс» Олексія Литвинця з піснею «Ой зійди, зійди, ясен місяцю...» Ні доти, ні потім я ніколи не чув такого щирого, проникливого і зворушливого виконання. Може, тут було якесь дивовижне поєднання кришталевочарівної особи співака з надзвичайно тендітним образом пісні, коли в клубі панує особливий настрій, б'ються водно серця і бринить таємничий голос.

З неймовірно радісним завзяттям нас зустрічали в селі Гриньки, на батьківщині бояна української музики Миколи Віталійовича Лисенка. На концерт «із району» прийшла вже не молода сива колгоспниця Онисія Іванівна Багно, їй було десь за сімдесят. А з вигляду — ще нівроку, опасиста буряківниця з теплим промінням у погляді. Перед виступом вона запросила нашу культбригаду до себе на вечерю і вдома оповіла, що її дід Созонтій Дерев'янко був «дядьком» у самого композитора, і їй у дитинстві пощастило стати свідком їхньої останньої зустрічі.

Було це, напевне, 1911 року. Вона саме поралася на городі, коли зненацька зупиняється фаетон коло хати. Пани питають у неї, де дід Сезьон... — «Та в долині худобу пасе...» — «Біжи, поклич. Скажи: приїхав Лисенко». Онися помчала туди: так, мовляв, і так, дідусю... Той аж розгубився: «Ти що, обманюєш?» — і слідом за нею. Привіталися. Обидва сиві, як голуби. Кинулися в обійми. Цілувались і плакали...

Сорок літ не бачив панич «Коля» свого «дядька» Созонтія, який прислуговував, коли, він навчався в гімназії і в університеті. Далі їхні шляхи розійшлися. І славетний маестро наприкінці життя відвідав свого слугу-побратима.

Тоді я й довідався, чому «Ой зійди, зійди, ясен місяцю...» так вподабали у Гриньках. Бо її начебто «почув і в ноти завів сам Микола Віталійович». У цій пісні — вся душа закоханого парубка й невиразне горе дівчини, якій через людські суди-перегуди не хочеться й на світі жити... «Отак, як у житті буває», — мовила Онисія Іванівна.

З часом до моїх, рук потрапив збірник народних пісень, записаних М. Лисенком, і я вгледів у ньому слова з нотами «Ясен місяця...» А з примітки вичитав, що текст із мелодією занотовано від Олени Пчілки — матері Лесі Українки.

Кожен з нас має «свою» пісню. А це — моя! За найтяжчої скрути оповиває вона невимушеною щирістю й голубливою лагодою моє серце — і враз десь у найзаповітніших закамарках пробуджується доброзичливість, співчуття, прагнення жити, перемагати, кохати!

Думалось мені, що лише народна пісня здатна на таке...

І ось тобі — розчарування!..

Виходить, саме ця пісня має автора не лише тексту, а й музики. Як зізналася Олена Пчілка своїй подрузі, Євгенії Рудинській, мелодію «Ой зійди, зійди, ясен місяцю...» вона сама утворила, а «Лисенко помилково записав її як народную».

Отож кожна пісня, що її співає народ, — не «безпашпортна», а підхоплена ним з інших вуст, привласнена собі й визнана за свою. Щоправда, народ вибирає у творців, поетів і композиторів лише ті перлини, які чисто й свіжо зберігають у чистоті й недоторканості людську красу й щедрість почуття....

«Ой, зійди, зійди, ясен місяцю,
Як малиновеє коло,
Ой вийди, вийди, серце дівчино.
Та промов до мене слово...»

Ведучий рубрики
Микола ШУДРЯ.

Звідкіля пішли волинські пущі?

«Літопис Волинського лісу. 988—2004» — така книжка щойно вийшла в світ у видавництві обласної друкарні

Такого видання Україна ще не мала. Тут простежується більш як тисячолітня історія розвитку лісового господарства одного з найбільш залісненіх регіонів держави — Волині.

Виклад матеріалу доповнюють 630 оригінальних ілюстрацій, старовинні документи, карти, зручний бібліографічний показник, що вміщує понад півтисячі архівних та літературних джерел. У книжці читач знайде маловідомі факти з життя волинського лісу часів Київської Русі, Волинсько-Галицького князівства, Великого князівства Литовського, Речі Посполитої, Російської імперії, СРСР та незалежної України.

Цікавий історичний матеріал поданий у формі літопису, що робить книжку зручною у користуванні. В науковий обіг уперше вводяться деякі документи, зокрема, посадові інструкції волинським лісничим XVIII століття, реєстр експорту лісових товарів, що у 1546—1576 роках сплавлялися водою до Гданська, штатний розпис і посадові ставки лісової адміністрації князів Радзивіллів (1868—1869 рр.), описи лісництв і пущ XIX століття та інші.

У книжці вміщено спогади ветеранів, які створювали кращу в Радянському Союзі так звану волинську модель комплексного використання лісу. Один із розділів докладно розповідає про нинішню лісивничу галузь області.

П'ять років копіткої пошукової роботи в архівах (в тім числі приватних), музеях, бібліотеках дали можливість авторам — начальнику облуправління лісового господарства Богдану Колісніку і керівнику прес-служби цього управління, журналісту Валерію Мельнику — створити справжню енциклопедію волинського лісу. Шкода лише, що у книжці зовсім не відображено історію створення і розвитку міжгосподарських лігоспів, які мають у користуванні понад 180 тисяч гектарів лісів і відіграють велику роль у збереженні і примноженні зеленого багатства краю. Від цього вона лише виграла б. Сподіваємося, що це буде зроблено в другому доповненому виданні. Потреба в ньому є вже зараз. Адже тираж книжки лише дві тисячі примірників, і незабаром вона стане бібліографічною рідкістю.

«Літопис волинського лісу. 988—2004» — без сумніву одна з кращих вітчизняних книжок на природничу тему, яку варто мати в кожній науковій і шкільній бібліотеці. Чудове поліграфічне оформлення робить «Літопис» добротним презентаційним і подарунковим виданням.

Микола ЯКИМЕНКО.

На знімку: автори книжки Богдан Колісник **(праворуч)** і Валерій Мельник на прес-конференції у Старовижівському держлісгоспі.

Фото автора.

■ ВІСТІ З ЛУГАНЩИНИ

Роботу інвалідам знайти важко. Але можна

У Лисичанську відбувся ярмарок вакансій для інвалідів. Для участі в ній було запрошено не тільки людей з обмеженими фізичними можливостями, а й членів їхніх родин. Важливо, коли, приміром, мати зможе працювати із сином-інвалідом на одному підприємстві. Саме сімейне працевлаштування було покладено в основу проведення цього заходу. У ярмарку взяли участь підприємства, котрі не тільки потребують кваліфікованих фахівців, а й можуть працевлаштувати людей із третьою і другою групою інвалідності. Цього дня шанс знайти роботу отримали п'ятнадцять інвалідів і членів їхніх родин. Декотрих було працевлаштовано одразу, декотрих запрошено на співбесіду, а двоє вибрали підходящі вакансії для своїх родичів.

Які дороги — така і влада

Перше, від чого страждають луганчани і гості, — це стан доріг регіону. Вважається, що гірше луганських в Україні доріг немає. Причини такої ситуації — недостатнє фінансування і нерівномірний розподіл коштів «Укравтодором» серед областей України. Луганщина — промисловий регіон, що обумовлює потік великовантажного транспорту на дорогах. Крім того, ситуацію ускладнюють шахтні виробки, що проходять під автомобільними магістралями. Новий керівник області Геннадій Москаль вважає, що проблему можна розв'язати, якщо держава збільшить асигнування на утримання доріг з урахуванням особливостей регіону. А ще ситуацію можуть змінити збільшення доходів від надходжень податків з власників транспортних засобів, оновлення техніки обслуговування автодоріг і розвиток пришляхової інфраструктури. Думка про будь-яку владу передусім складається з того, в якому стані дороги, вважає керівник області.

Кому ціпок, а кому «Таврія»

Ще десять інвалідів війни отримали від держави давно обіцяні автомобілі «Таврія». Ключі від авто ветеранам вручив голова Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль. За його словами, до кінця року область очікує на надходження ще 43 таких машин. Для різних категорій інвалідів вони виділяються безплатно і на пільгових умовах. Цього разу на придбання десяти «Таврій» із державного бюджету було виділено понад 180 тисяч гривень.

Гірничій справі — тисячі років

У Луганському обласному краєзнавчому музеї відкрито виставку археологічних знахідок. Нинішнім літом в області працювало шість експедицій, результат їх пошуків дуже багатий. У кургані біля села Новозвановка виявлено поховання сарматського часу з останками жінки, що була жрицею. У Попаснянському районі поблизу Червоного озера знайдено поселення і рудники, знаряддя праці давніх гірників, що видобували мідистий пісковик майже три з половиною тисячі років тому, а також елементи гірничовидобувного і збагачувального циклу, фрагменти ливарних форм

— Вивчаючи археологічні знахідки, — розповідає старший науковий співробітник музею Оксана Стадник, — вчені цікавляться: який вигляд мали наші предки? У нинішньому році на розкопках у Новопсковському районі в похованні ми знайшли вежеподібний череп. У давнину деякі народи на голови новонароджених дітей надягали спеціальні пов'язки і в такий спосіб здавлювали череп. Він деформувався, це було ознакою роду, його відмітною рисою...

У музеї вважають, що влітку проведено великий обсяг досліджень, і виставка вийшла цікавою і пізнавальною.

Алла АНТІПОВА.

Книжки Гжицького зачитували до дірок

Грудень на Тернопільщині пройде під знаком 110-літнього ювілею славного земляка, українського письменника, публіциста, перекладача Володимира Гжицького (15.10.1895 — 9.12.1973)

Доля хлопця з села Острівця Теребовлянського району була складною, як і у всього його покоління. Після Тернопільської гімназії служив в Українській Галицькій Армії, дістався на Велику Україну. Вищу освіту здобув у Харківському інституті сільського господарства і лісівництва. Працював у Наркоматі освіти УРСР. Багато писав. Входив до літоб'єднань «Плуг», «Західна Україна». Репресії не обминули Гжицького, одержав 10 років. Звільнили і реабілітували 1956 року. Найвідоміші його романи — «Опришки», «Повернення», «Чорне озеро», «Пустинний берег», «Кармелюк», «Слово честі», трилогії «У світ широкий», «Великі надії», «Ніч і день».

Свого часу твори Гжицького були дуже популярні, у бібліотеках їх зачитували до дірок. Потім про нього призабули. На сесії Тернопільської облради прийнято рішення про відзначення в області річниці письменника. Урочистості відбудуться в обласному центрі, Теребовлі й рідному селі письменника.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Каюся, хоч і з запізненням

Я, проста громадянка, пенсіонерка зі стажем, вирішила написати вам відгук на вашу статтю в «Голосі України» від 01.11.05 р. «Мовна політика України на сучасному етапі», котру прочитала з великим інтересом. У ній дано глибокий аналіз тому питанню, що ним уже майже 15 років спекулюють окремі політики в передвиборних кампаніях, набираючи собі «очки» і смикаючи душі тих, хто Україну любить, радується її успіхам і глибоко співпереживає за прорахунки, зокрема і в мовній політиці.

Я наведу приклад із власного життя, але зовсім не тому, щоб комусь дорікнути чи змусити всіх поголовно, у тому числі й людей похилого віку, вивчити українську, а щоб ми усі зрозуміли, що нині не час запроваджувати державну двомовність в Україні. Й годі.

Після семи класів української сільської школи я вирішила залишити життя безпаспортної колгоспної рабині та вирушила до міста вступати до технікуму. Незважаючи на великий конкурс, я пройшла — завдяки знанням з математики та екзаменаторові, що заспокоїв абітурієнтів у залі, котрі реготали над моїм тлумаченням на чисто українській мові теореми «про два рівнобедрені трикутники». Але технікум я кинула тому, що на лекціях уперто продовжувала відповідати українською мовою, що спричиняло глузування на мою адресу, а іншого педагога, такого, як екзаменатор з математики, не знайшлося.

Тому в 1951 році я опинилася за комсомольським призовом на будівництві Одеського залізничного вокзалу різноробочою, не маючи й 18 років. Тоді я подумки дала собі клятву назавжди позбутися української мови, що приносила мені приниження. Загалом, здалася, зрадивши рідну мову. Відтоді говорила, перекручуючи обидві мови. Навчена гірким досвідом, у спілкуванні з поважними людьми більше мовчала, побоюючись, щоб не назвали селючкою. Тому багато хто мене не вважав «відлюдною», хоча це було не так.

Уже маючи родину (сина і чоловіка), настійливо працювала над собою. Вдумливо читала пресу, книги і прослуховувала радіопередачі російською мовою і, ще через три роки, успішно (російською мовою) здала іспити і заочно закінчила інститут зв'язку, без усяких пільг, виховуючи двох синів. Так моя рідна українська мова вкрала в мене 6 років вільного спілкування. По-українськи говорила, коли приїжджала до мами (нині покійної), але часто-густо за звичкою «шпрехала» російською і в селі. Моя мила ненька, мучачись, починала наслідувати мене. Тоді я круто обривала «чужу мову» і переходила на ту, котру чула ще в колисці.

Але життя продовжувалося і повертало мене в те середовище, куди привела доля, про що, взагалі-то, я не шкодую і давно забула...

Хочу, щоб майбутні покоління в нашій миролюбній державі (хоч би якою мовою вони володіли), які нині навчаються в українських школах, ніхто і ніколи не обізвав селюками в рідній державі.

І ще. Як зрозуміти те, що з трибуни парламенту майже 15 років у незалежній Україні усе ще звучить недержавна мова. Не йдеться про те, як розмовляють на вулиці. Нехай собі говорять. Але хіба це чесно стосовно колег і держави, де вони народилися?

Л. БОЙКО.

Одеса.

Наші ордени, окроплені кров'ю, продають...

Хочу запитати в нашого уряду: чому ви допустили знецінення і падіння достоїнства нагород? Я кажу про торгівлю ними. Сьогодні ті, хто має високі нагороди, навіть у День Перемоги соромляться надіти ордени, бо їм із насмішкою кажуть: «Начепили бляшки». Подивіться, біля кожної станції метро стоїть людина з плакатом «Купимо ордени». Що ж це за нагороди, яка їхня моральна цінність і авторитет, якщо ними торгують?

Сьогодні один бандит краде ордени у ветеранів, а інший продає їх. А урядові органи бачать це, але заходів не вживають. 9 вересня цього року в мене і ще в шести ветеранів украли бойові ордени. І я не можу зрозуміти, що заважає Президенту видати указ про заборону торгівлі нагородами? Адже це ганьба для держави, що допускає це антигромадське явище. Це образа ветеранів, які захищали Батьківщину. Їх ордени, окроплені кров'ю, — історія для молодого покоління.

Олексій СТЕФАНЮК,
інвалід Великої Вітчизняної війни,
Герой Радянського Союзу.

Ніжин
Чернігівської області.

Кому на користь така реклама?

Прикро за нас, українців. З екранів телевізорів така бездуховність віє, що просто жах, тільки й чути: «Імпаза, і до ворожки не ходи!». Але ж ці передачі дивляться не лише дорослі, поруч сидять діти, внуки, батьки. Тож про яке духовне виховання може йтися? А головне, чому державні мужі нічого не роблять для того, щоб позбутися такої реклами?

Дмитро ТАРАСЕНКО.

Солонці, Миргородського району Полтавської області.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

І досі в черзі, а не в новій квартирі

■ ЛИСТ ГЛАВІ ДЕРЖАВИ

Я, інвалід Великої Вітчизняної війни Віктор Комнацький, удруге звертаюся до нашого шановного Президента Віктора Андрійовича Ющенка. У день 60-ї річниці Перемоги ви казали: «Коли я дивлюся в очі ветеранів, моє серце сповнюється любов'ю та вдячністю. Моє прохання до вас: живіть якомога довше серед нас!» Така увага до нас подарувала надію, що нарешті буде вирішено нашу нагальну проблему — житлову…

Мені 80 років. Протягом 42 років (з квітня 1950 року) я працював водієм у автогосподарстві облвиконкому (нині облдержадміністрації). Тоді я міг легко отримати квартиру, та не було потреби... Коли здоров'я погіршилося, у 1990-му я став у чергу на однокімнатну квартиру як інвалід війни, а в 1996-му — ще й як ліквідатор наслідків аварії на ЧАЕС I категорії. Та оскільки автогосподарство самостійного житлового фонду не має і цільового будівництва не веде, то житла не отримав. А на початку 2004 року документи всіх пільговиків, а разом з ними й мої, було передано до Житомирського міськвиконкому. Та незважаючи на численні звернення, скарги та особисті візити до керівництва області, я й досі в черзі, а не в новій квартирі.

А тепле житло з усіма зручностями мені ой як не завадило б. Бо нині проживаю в синовій квартирі без води і каналізації. А дев'ять років тому мені було зроблено операцію, видалено частину сечового міхура. І для мене теплий туалет і тепла вода — вже необхідність, а не забаганка! Дружина моя, Олена Вербовська, теж інвалід, через хворі ноги майже не ходить...

Ми давно мали отримати житло зі зручностями. За законом! І вже занепали б духом, якби не те травневе привітання ветеранів. Ми повірили, що обіцянка Президента — то не порожні слова, і наше квартирне питання буде вирішено. Тільки скажіть іще: коли?

Віктор КОМНАЦЬКИЙ.

Житомир.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

* * *

Акордом світлої
зажури
Відлунили осінні дні
І вже біліють
на вікні
Морозяних
завіс ажури.
Зимових
віхол веретено
Закручує вітри
в полях,
І губиться
під снігом шлях,
Що тягся
звично і буденно.
Все дотеперішнє
минуле
Зітханням
тихим відійшло
І хай нове ще
не прийшло,
Та вже надією
війнуло.

Лариса ПЕТРОВА.

Київ.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Зараз дізнаюся про всі новини і обов'язково розповім сусідам.
Луганськ.

Фото Олександра ОРЛИКА.

Волаємо про допомогу, але нас не чують!

Промисловість Світловодська за радянських часів на 80 відсотків була залежна від замовлень оборонного комплексу держави. Тому після розвалу Союзу безробіття тут сягнуло найвищого рівня в Україні й до сьогодні залишається невирішеною проблемою. 1600 працівників було звільнено в результаті занепаду Світловодського заводу «Калькулятор». Тривалий час просимо уряд повернути борг із заробітної плати за 1996—1999 роки.

Житлові будинки і гуртожитки були на балансі заводу, всі рахунки постачальників лягали на плечі підприємства. У 1997 році «Калькулятор» припинив виробництво, не маючи змоги розрахуватися за комунальні послуги та заробітну плату.

У чому ж вина працівників, що так склалися обставини? Чому держава протягом майже десяти років не може розрахуватися з працівниками?

Ми надіслали понад сорок звернень до високих столичних установ, маємо 250 рішень судів, але без результату. Може, хоч зараз нас почують!

За дорученням колективу
Р. Бондаренко,
В. Кузнецова,
В. Кручиненко — всього 50 підписів.

Світловодськ
Кіровоградської області.

«Голос України» — головний помічник

Не можу втриматися, щоб не сказати добре слово про вашу і нашу газету. Видання гарне у всіх відношеннях! Не уявляю, як працював би без нього з людьми. У «Голосі України» є всі актуальні питання внутрішньої та зовнішньої політики, законодавчі акти й коментарі до них, багато цікавих аналітичних матеріалів. Дуже люблю читати публікації Сергія Павленка, Леоніда Бровченка, Сергія Влада, Валентини Писанської і, звичайно, нашого вінницького кореспондента Віктора Скрипника. Відчувається, що в газеті сформувався висококваліфікований журналістський актив. Прочитав газету — і маєш повне уявлення про життя в країні.

Сорок дев'ять років я пропрацював у системі освіти, а нині — вже на пенсії, але без діла не сиджу. Працюю консультантом, на громадських засадах, в обласній Асоціації пенсіонерів «Поділля». Йдуть до нас старенькі з різними питаннями: пенсії, житло, земельні ділянки, вибори і багато-багато іншого. А мені, щоб їм роз'яснювати, потрібно тримати руку на пульсі подій у країні та світі, й головним помічником для мене є саме газета «Голос України». Дуже вдячний вам за те, що ви є! Бажаю всьому колективу редакції здоров'я, натхнення і успіхів у почесній і такій потрібній справі!

Іван ГОНЧАР,
заслужений вчитель України,
інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Вінниця.

Одні жирують, інші доживають

З великою увагою стежив за обговоренням нарахування пенсій у Верховній Раді. Дуже чекав, що, врешті-решт, верх візьме здоровий глузд та справедливість. Але позитивних результатів так і не дочекався. Натомість зрозумів, що ті, хто має по сорок років стажу, так і отримуватимуть свої копійки у кілька сотень гривень, але ті, хто нині при владі, незалежно від стажу, отримуватимуть — тисячі. Різниця у пенсіях майже в п'ятдесят разів, і це не межа!

Тож від імені більшості пенсіонерів звертаюся до Голови Верховної Ради Володимира Литвина з проханням та надією: враховуючи ваше вміння керувати законодавчим процесом, дуже сподіваємося, що ще цим складом парламент України прийме пенсійний закон у новій редакції. І він буде справедливішим: не дозволить одним жирувати, а іншим доживати у злиднях.

Семен СОБІН.

Кривий Ріг
Дніпропетровської області.

Повага до суду — перший крок до правової держави

«Судді дані людям, щоб рятувати їх від гріхів їхніх!»
Біблійна мудрість.

Україна, згідно ст. 1 Конституції, є демократичною і правовою державою, у якій гарантовано принцип верховенства права. Найважливішим елементом у практичній реалізації цього принципу є побудова в Україні системи незалежного правосуддя. Однак сьогодні слід визнати, що система судової влади в Україні поки що не зовсім досконала. Тому таке актуальне для нашої країни продовження судово-правової реформи.

Я щиро вірю в те, що обрання на посаду Президента України Віктора Ющенка поліпшить становище у царині правосуддя. Як ми пам'ятаємо, у своїй інавгураційній промові на майдані Незалежності новообраний глава Української держави серед пріоритетів своєї політики назвав завершення судово-правової реформи в Україні, початої ще на світанку української незалежності, у 1991 році.

Свого часу я, як і багато моїх колег, стояли біля витоків цієї реформи, зокрема, брали активну участь у розробці закону «Про арбітражні суди» від 4 червня 1991 року, Арбітражного (господарського) процесуального кодексу, а також Концепції судово-правової реформи 1992 року. Крім того, 1996 року я входив до складу розробників Конституції України. Добре пам'ятаю той бадьорий настрой, повний здорового ентузіазму, який панував на кожному засіданні Конституційної комісії. Ми всі тоді усвідомлювали величезну відповідальність, покладену на нас українським суспільством, і це додавало нам подвоєної сили робити свою справу якісно і з людською теплотою.

Однак із прийняттям Конституції України процес становлення судової системи незалежної демократичної України не закінчився. Тому для мене зовсім не все одно, як надалі розвиватиметься цей процес, у якому я брав активну участь. І мені, з вершини років, відданих вітчизняному правосуддю, щиро хочеться, щоб кожен суддя робив свою справу так, щоб потім він міг йти вулицею з високо піднятою головою.

Безперечно, перший крок у напрямі до незалежного правосуддя має полягати у підвищенні рівня правової культури суспільства в цілому. І сигнал до підвищення суспільного статусу судді має йти згори. Адже ми бачимо, як народ реагує навіть на такі дрібнички: якщо, приміром, у президії якогось великого суспільно-політичного форуму високий суддівський посадовець сидить у центрі і поруч із Президентом, він тут же потрапляє в центр громадської уваги і його суспільний статус відразу підвищується. Нерідко саме такі деталі люди переводять у площину авторитету цілої державної інституції, у цьому випадку, — судової галузі влади.

У цьому зв'язку вважаю будь-які нетактовні закиди на адресу суду підриванням не тільки судової системи, а й державної влади взагалі. Згідно із законодавством, суддівський корпус формують Президент і Верховна Рада — на кого ж спрямована в такому випадку критика судової влади?

Нині на суд тиснуть і привселюдно, і непривселюдно, у зв'язку з цим суддя сьогодні, як ніколи, потребує суспільного захисту. Я розумію, що за нинішнього рівня громадської довіри до суду ці слова звучать трохи романтично, але ми повинні щось робити в цьому напрямку. Адже чутки про суддівську корупцію несумірно (і умисно!) перебільшені. Про це, зокрема, говорив на VII з'їзді суддів України голова Верховного Суду України Василь Маляренко.

Адже суд, по суті своїй, відіграє роль стабілізатора суспільних відносин, забезпечуючи баланс інтересів кожного суспільного інституту, а також гаранта дотримання як прав і свобод громадянина, так і законних інтересів держави в цілому. Нагадаю, що навіть дії Президента можуть бути оскаржені — в Конституційному Суді України.

Суд — єдиний орган у державі, здатний забезпечити існування цивілізованого суспільства. Якщо, звичайно, саме так до Суду будуть ставитися і з центрі і держава. І якщо вони зажадають від Суду посісти саме таке місце в житті держави.

Ідеальний суддя, як на мене, повинен свідомо дистанціювати себе і від державної влади, і від окремих громадян або організацій у конкретному судовому спорі. Внутрішню правоту судді має відчувати кожен учасник судового процесу, навіть якщо він не задоволений яким-небудь рішенням суду. Гарантією такого стану справ має бути усвідомлення безпосередньо суддею своєї надзвичайно важливої суспільної місії, а також його моральні і вольові якості. Адже ми прекрасно розуміємо, що професіоналізм судді — це та якість, котра виробляється у процесі судової практики, але моральність і людяність — повинні бути присутні уже з перших кроків молодого юриста.

З огляду на це принцип незалежності Суду слід розуміти як незалежність судді від упередженості під час розв'язання спору.

Сьогодні суддів часто обвинувачують то в «недореформованості», то в корумпованості. Безумовно, не можна категорично сказати, що корупції в судах немає. Але, водночас, слід розуміти: ми всі живемо в одному суспільстві, і корупція в Україні має спільні корені у всіх сферах життєдіяльності. Тому жодні позитивні зрушення у сфері правосуддя неможливі без відповідних зрушень у суспільстві в цілому. А коли увагу суспільства починають акцентувати на якій-небудь невеликій системі, це в принципі неправильно. Це, до речі, стосується не тільки судової системи, але, наприклад, медицини чи правоохоронних органів.

Переконаний: судово-правова реформа повинна відбуватися не заради судді, а на благо тих, хто звертається в суди — звичайних громадян, підприємців. Інакше кажучи, всі перетворення в судовій системі повинні здійснюватися в тому напрямку, щоб система правосуддя в Україні була прозорою і зрозумілою для всіх громадян.

Судова система повинна бути такою само простою і доступною, як у розвинутих демократичних країнах, наприклад, у Німеччині чи у Франції. До того ж відповідність вітчизняної системи правосуддя європейським стандартам — одна з основних вимог, які стоять перед Україною в процесі реалізації її євроінтеграційних прагнень.

Однак найголовніше: всі ці зміни повинні бути спрямовані на підвищення довіри суспільства до судової влади. Адже, погодьтеся, зовсім ненормально, коли в суспільстві рівень довіри до суду менший за 50%, як це спостерігається в сучасній Україні. Скажу більше, від того, яке ставлення в суспільстві до Суду, залежить віра людей у Справедливість загалом.

Таким чином, від філософії поваги суспільства до Суду — до побудови правової держави і далі до торжества Справедливості в Україні — така основна діалектика судово-правової реформи, що проходить у нашій країні.

Дмитро ПРИТИКА,
Голова Вищого Господарського суду України.

■ ОГОЛОШЕННЯ

■ СПОРТ

Анатолій Дем'яненко — головний тренер «Динамо»

Футбол. Чемпіонат України. Вища ліга. 19-й тур. 7 грудня.

«Динамо» — «Закарпаття». 4:1. 1 500 глядачів. **Голи**: Верпаковскіс, 1, Юссуф, 4, Шацьких, 22, Пеєв, 75 —Микуляк, 87.

Учора на прес-конференції президент ФК «Динамо» (Київ) **Ігор Суркіс** оголосив рішення про затвердження на посаді головного тренера команди **Анатолія Дем'яненка**.

Анатолій Дем'яненко і Валерій Зуєв — помічник Дем'яненка

Новий наставник лідерів чемпіонату був присутній у залі і спілкувався з журналістами. Зокрема, відповідаючи на запитання про плани на майбутнє, він сказав: «Іти вперед, не озираючись назад...»

Тим часом київське «Динамо» з учорашнього дня вже у відпустці. Зберуться динамівці знову разом 5 січня 2006 року. У планах на підготовчий період — тренувальні збори вдома (перший у Кончі-Заспі до 8 січня) і, зрозуміло, за кордоном. Зокрема, перший із них відбудеться в ОАЕ. Розпочнеться він 9 січня.

Уже багато писали про лютневий турнір в Ізраїлі, такий собі аналог Кубка Співдружності з участю київського «Динамо», донецького «Шахтаря» та московських клубів ЦСКА і «Спартак». Одне слово, попереду чимало цікавого.

Груповий раунд завершено

UEFA CHAMPIONS LEAGUE

Ліга чемпіонів. Груповий раунд. 6-й тур. 7 грудня.

Група А. «Брюгге» (Бельгія) — «Баварія» (Німеччина). 1:1. Брюгге. «Ян Брейдель». 27 861 глядач. Голи: Портільйо, 32 — Піссаро, 21.

«Рапід» (Австрія) — «Ювентус» (Італія). 1:3. Відень. «Ернст Гаппель». 46 000. Кінцл, 52 — дель П'єро, 35, 45, Ібрагімович, 42.

«Ювентус» — 15 очок, «Баварія» — 13, «Брюгге» — 7, «Рапід» — 0.

Група В. «Арсенал» (Англія) — «Аякс» (Нідерланди). 0:0. Лондон. «Гайбері». 35 376.

«Спарта» (Чехія) — «Тюн» (Швейцарія). 0:0. Прага. «Тойота». 9 233.

«Арсенал» — 15, «Аякс» — 10, «Тюн» — 3, «Спарта» — 1.

Група С. «Вердер» (Німеччина) — «Панатінаїкос» (Греція). 5:1. Бремен. «Везерштадіон». 38 000. Міку, 2 (п), Вальдес, 28, 31, Клозе, 51, Фрінгс, 90 — Морріс, 53.

«Удінезе» (Італія) — «Барселона» (Іспанія). 0:2. Удіна. «Фріулі». 28 000. Ескуерро, 85, Іньєста, 90.

«Барса» — 16, «Вердер» — 7, «Удінезе» — 7, «Панатінаїкос» — 4.

Група D. «Бенфіка» (Португалія) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). 2:1. Лісабон. «Луж». 61 000. Джовані, 16, Бето, 34 — Скоулз, 6.

«Вільярреал» (Іспанія) — «Лілль» (Франція). 1:0. Вільярреал. «Ель Мадригал». 22 000. Гуейре, 67.

«Вільярреал» — 10, «Бенфіка» — 8, «Лілль» — 6, «Манчестер Юнайтед» — 6.

По дві перші команди з кожної групи гратимуть в 1/8 фіналу (жеребкування 16 грудня). А треті команди («Брюгге», «Тюн», «Удінезе», «Лілль») виступатимуть в 1/16 Кубка УЄФА.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

Київський чемпіонат — найкращий!

Дзюдо. Москва (Росія). Тут з участю делегатів від 49 країн відбувся 57-й конгрес Європейського союзу дзюдо (EJU). Зі звітом виступив президент організації Маріус Візер (Румунія). На конгресі затвердили зміни до статуту EJU, розглянули пропозиції про перегляд правил і провели огляд календаря на 2006 рік.

Представника Франції Жана-Люка Руже обрано на посаду віце-президента EJU. Відтепер у союзу два нові спортивні директори — Едді Коаз (Ізраїль) та Джонні Кулленберг (Швеція). Відбулася презентація міста, де пройде чемпіонат Європи наступного року серед чоловіків та жінок, — Тампере (Фінляндія).

По завершенні конгресу відбувся гала-вечір, на якому вшановували лауреатів нинішнього року. Найкращими дзюдоїстами визнано чемпіона світу та Європи росіянина Олександра Михайліна та Едіт Бош із Нідерландів.

А найприємнішою подією для нас на тому вечорі стало визнання недавнього чемпіонату Європи серед молоді в Києві найкращим за організацією заходом року («Best Organised event 2005»). Нашими конкурентами були чемпіонат Європи серед чоловіків та жінок у Роттердамі (Нідерланди), юніорська першість континенту (Загреб, Хорватія) та європейська першість серед кадетів (Зальцбург, Австрія).

Керівники EJU відзначили чудову організацію київського чемпіонату, зручне розташування і високий рівень офіційних готелів, велику кількість глядачів на трибунах Палацу спорту. Сертифікат і пам'ятну медаль EJU було вручено директорові чемпіонату в столиці України Олександрові Нагибіну, який був душею цього заходу.

Забракло часу...

Гандбол. Санкт-Петербург (Росія). Чемпіонат світу. Жінки. Третій тур першого етапу. **Група D. Україна—Румунія. 27:30.** Наша команда після першої половини поєдинку програвала сім м'ячів. Але поступово наздогнала суперниць. А за три хвилини до кінця вийшла вперед — 27:26. Та, на жаль, утримати ситуацію нашим дівчатам не вдалося. Для здобуття перемоги їм забракло часу і сил.

Франція—Камерун. 33:17. Македонія—Аргентина. 32:15. Сьогодні команди проведуть поєдинки четвертого туру. Зустрічаються: Україна—Аргентина (початок о 17.30 за київським часом), Камерун—Македонія, Франція—Румунія.

Добірку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Товарна Біржа **Українська інвестиційна**

ТОВАРНА БІРЖА "УКРАЇНСЬКА ІНВЕСТИЦІЙНА"
організовує та проводить біржові торги з продажу (закупівлі) на конкурсних засадах такого майна:

1. Продукція лісових господарств.
Час проведення торгів - 15 грудня 2005 р.
2. ДП "Бібрський лісгосп", Львівська обл., м. Бібрка; ДП "Боринський лісгосп", Львівська обл.; ДП "Бродівський лісгосп", Львівська обл., м. Броди; ДП "Буський лісгосп", Львівська обл., м. Буськ; ДП "Дрогобицький лісгосп", Львівська обл., м. Дрогобич; ДП "Золочівський лісгосп", Львівська обл., м. Золочів; ДП "Львівський лісгосп", Львівська обл., м. Львів; ДП "Жовківський лісгосп", Львівська обл., м. Жовква; ДП "Рава-Руський лісгосп", Львівська обл., м. Рава-Руська; ДП "Радехівський лісгосп", Львівська обл., м. Радехів; ДП "Самбірський лісгосп", Львівська обл., м. Самбір; ДП "Сколівський лісгосп", Львівська обл., м. Сколе; ДП "Славський лісгосп", Львівська обл., м. Славсько; ДП "Стрийський лісгосп", Львівська обл., м. Стрий; ДП "Турківський лісгосп", Львівська обл., м. Турка; ДП "Старосамбірське ЛМГ", Львівська обл., м. Старий Самбір.
Торги будуть проводитись в приміщенні Державного лісогосподарського об'єднання "Львівліс" за адресою:
м. Львів, вул. Яворницького, 8Б.
Реєстрація учасників буде проводитись за адресою:
м. Львів, вул. Вітовського, 18,
тел.: 96-50-07, 296-50-63, 296-50-89;
www.ukrexchange.com.ua

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» стосовно: Товариства з обмеженою відповідальністю «Бомонд-Електронікс» (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Шкільна, 37/20, код ЄДРПОУ 24892204), постанова №246/11б-05 від 02.11.2005 р.; Суб'єкта підприємницької діяльності Прилуцького О. В. (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Павліченка, 34, кв. 107, ідентифікаційний код 2800813036), постанова №247/11б-05 від 02.11.2005 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Гідроінжбуд» (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Таращанська, 115, кв. 90, код ЄДРПОУ 32456376), постанова №248/11б-05 від 02.11.2005 р.; Приватна фірма «Будпромсервіс» (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Вернадського, 10, кв. 20, код ЄДРПОУ 20617275), постанова №249/11б-05 від 02.11.2005 р.; Приватне підприємство «Омега» (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Крижанівського, 15, кв. 43, код ЄДРПОУ 31248025), постанова №250/11б-05 від 02.11.2005 р.
Ліквідатором по справах №246/11б-05, №247/11б-05, №248/11б-05, №249/11б-05, №250/11б-05 призначено арбітражного керуючого Вершиніна А. О. (03110, м. Київ-110, а/с 151; ліцензія серії АБ №176254 від 12.10.2005 р.).
Претензії кредиторів по справам №246/11б-05, №247/11б-05, №248/11б-05, №249/11б-05, №250/11б-05 та письмові заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою боржників, арбітражного керуючого та господарського суду Київської області.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ!
АКЦІОНЕРНИЙ БАНК «СТОЛИЧНИЙ»
Повідомляє про внесення додаткових питань до порядку денного загальних зборів акціонерів, які відбудуться 19 грудня 2005 року за адресою: 02160, м. Київ, проспект Возз'єднання, 15, приміщення АБ «СТОЛИЧНИЙ», телефон для довідок: (044) 550-20-00.
До порядку денного додатково внесені наступні питання:
1. Внесення змін до програми фінансового оздоровлення АБ «СТОЛИЧНИЙ» (прийнятої на загальних зборах акціонерів 15.07.05 р.).
2. Внесення змін до статуту АБ «СТОЛИЧНИЙ», пов'язаних зі зміною місцезнаходження банку.
Правління АБ «СТОЛИЧНИЙ»

Повідомлення про проведення чергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ «Мандарин Плаза»
ЗАТ «Мандарин Плаза» (код ЄДРПОУ 30675610, адреса: 01004, м. Київ, вул. Басейна, 6 (Літера «А»), повідомляє: 27 січня 2006 року об 11 годині ранку у м. Києві по вул. Басейна, 6, на 4 поверсі, відбудуться чергові загальні збори акціонерів ЗАТ «Мандарин Плаза».
Порядок денний:
1. Затвердження річного звіту та балансів ЗАТ «Мандарин Плаза» за 2005 рік.
Для участі у зборах при собі необхідно мати документ, що посвідчує особу. Представники акціонерів повинні мати при собі паспорт та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України.
Правління ЗАТ «Мандарин Плаза».

Постановою Господарського суду м. Києва від 07.12.2005 р. по справі № 43/881 ПП «ФОРТУНА-ТЕКСТИЛЬ» (код 31744150 адреса: 03151, м. Київ, вул. Народного ополчення, 1, р/р 26003301581 в АКБ «Форум», МФО 322948) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Кондру Є. Ю. Претензії кредиторів приймаються за адресою: м. Київ 01032, а/с 43.

ТОВ «Фенікс Ред»,
ІНП № 318140026572, доводить до відома, що з 12 листопада 2005 року змінився склад учасників товариства та збільшився розмір статутного фонду. Звертатися за телефоном 8 (044) 467-73-76.

Господарським судом Донецької області постановою від 28 листопада 2005 року по справі № 27/136Б було визнано банкрутом Приватне підприємство «Агромир», код ЄДРПОУ 31660150, адреса: м. Донецьк, вул. Лівобережна, 62) і відкрито ліквідаційну процедуру строком на три місяці.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ткаченка П. В., ліцензія АБ № 216865.
Заяви кредиторів направляти в місячний строк ліквідатору на адресу підприємства: м. Донецьк, вул. Лівобережна, 62.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 14.11.2005 року у справі №15/78Б визнав банкрутом СТОВ «Нікольське» (84152, Донецька область, с. Нікольське, Слов'янський район, вул. Комінтерна, 2, ЄДРПОУ 05287822) та відкрив ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Скачко Сергія Леонідовича (ліцензія №216701, 83017, м. Донецьк, вул. Шевченко, 31, тел.: (062) 348-85-86).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу №25/237 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Авток» (72319, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Кірова, 40; код ЄДРПОУ 24519250). Поточні рахунки 26005130601, 26061130601 в МФ АБ «АвтоЗАЗбанку». Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рабушко В. С. (72315, м. Мелітополь, вул. Фучика, 11).
Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ-3-а) постановою від 22.11.2005 р. по справі № 20/826 визнав банкрутом ВАТ «Вільховське ХПП» (код ЄДРПОУ 03066554, р/р 260053011370 у Станично-Луганському відділенні № 3119 ВАТ «Ощадбанк України», МФО 364122, юр. адреса: вул. Свердлова-8, с. Вільхове, Станично-Луганського району Луганської області) і розпочав ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рой Олександра Аврамовича (ліцензія АБ № 176034 від 17.05.2005 року), індекс 93543, Луганська область, Новоайдарський район, с. Райгородка, вул. Радянська-7.
Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів.

Постановою від 01.12.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) по справі № Б 26/86/05 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ПП «Регіон», 52800, Дніпропетровська область, м. Першотравенськ, вул. Фрунзе, 6/10, р/р 26006022710101 в ПФ АППБ «Аваль», МФО 306726, ОКПО 30838415.
Ліквідатором призначена Чеснова Наталія Володимирівна, ліцензія АБ 216702, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-а, оф. 210, тел. 36-10-75. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

В зв'язку з переходом на сучасну АТС повідомляємо, що з 16.12.2005 року в готелі «Оберіг» (м. Київ, проспект Червонозоряний, 25/16) буде змінено телефонні номери:

- **чергового адміністратора** — **№ 428 00 10 на № 270 44 66**
- **факс** — **№ 428 00 11 на № 270 44 67**
- **бронювання** — **№ 428 00 09 на № 270 44 99**

Правління Закарпатського обласного закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Закарпаттурист»
повідомляє про проведення позачергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ «Закарпаттурист» (надалі - «Збори»), які відбудуться 25 січня 2006 року о 12:00 годині за адресою: м. Ужгород, вул. Кошицька, 30 в приміщенні кабінету Голови правління Товариства.
Реєстрація акціонерів з 11:00 до11:45 годин, за місцем проведення зборів.
Для участі у зборах представники акціонерів повинні мати документи, що посвідчують їх повноваження та особу.
Порядок денний:
(за рішенням правління ЗАТ «Закарпаттурист» від 17.11.2005 р., Протокол №13/6)
1. Про внесення змін та затвердження Статуту Закарпатського обласного закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Закарпаттурист» в новій редакції.
2. Про припинення юридичних осіб - дочірніх підприємств: ТОК «Світанок», ЛСОК «Латориця», ТОК «Тиса», ЛОК «Плай», ЛОК «Форель», ЛОК «Полонина», Мукачівське ТТБ, Ужгородське ТТБ, шляхом їх приєднання до ЗАТ «Закарпаттурист».
3. Про створення філій ЗАТ «Закарпаттурист»: ТОК «Світанок», ЛСОК «Латориця», ЛОК «Полонина», ТОК «Тиса», ЛОК «Плай», ЛОК «Форель», Мукачівське ТТБ, Ужгородське ТТБ.
4. Про реалізацію магазину (незавершене будівництво) Мукачівського дочірнього підприємства лікувального спортивно-оздоровчого комплексу «Латориця».
5. Про реалізацію ринку філії Хустський комплекс «Нарцис».
6. Про ліквідацію дочірнього підприємства Ужгородське туристично-транспортне бюро.
7. Про ліквідацію філії УКФ «Ужгородтурпостач».
З усіма документами, пов'язаними з питаннями, запропонованими на розгляд зборів, акціонери можуть ознайомитись в робочі дні, години до дати зборів за місцем проведення зборів.
Довідки за телефонами: (8-031-22) 4-20-77, 3-70-19.
Правління ЗАТ «Закарпаттурист».

Товариство з обмеженою відповідальністю «Телефортуна, ЛТД» повідомляє про **дострокове припинення випуску та проведення** державних миттєвих грошових лотерей «Народне Лото — Веселе», «Народне Лото — Щедре», «Народне Лото — Велике» та «Телефортуна Спорт» **з 1 січня 2006 року**. Граничним строком реалізації білетів державних миттєвих грошових лотерей «Народне Лото — Веселе», «Народне Лото — Щедре», «Народне Лото — Велике» та «Телефортуна Спорт» **визначено 31 грудня 2005 року**. Граничним строком складання заявок на отримання виграшів по вищезазначеним лотереям **визначено 30 січня 2006 року**.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 05.09.2005 року по справі № 10/39 визнано банкрутом приватно-орендне сільськогосподарське підприємство «Нива» (38414, Полтавська область, Решетилівський район, с. Шкурупії, р/р № 26004000431001 в філії «Полтавська дирекція «АТ «Індекс - Банк», МФО 331661, код ЄДРПОУ № 01528619) та відкрита ліквідаційна процедура.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гриценка Івана Павловича, ліцензія АА № 487797 від 30.04.2003 р.
Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 36009, м. Полтава, вул. Ст. Кондратенка, 6, 2 поверх.

Постановою Господарського суду Київської області від 21.02.2005 р. по справі № 102/11б-04 р., визнано банкрутом Спільне підприємство по агропромисловому будівництву «Сквирський агропромбуд» (09000, Київська область, м. Сквира, вул. К. Лібкнехта, 149, код ЄДРПОУ 03584645) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Партія Соціального Захисту
повідомляє про втрату Свідоцтва про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації - газети «Слово справедливості» №4737.

Господарський суд Одеської області, 65119, м. Одеса, пр. Шевченка, 29, Постановою по справі № 21/253-05-10130 від 01.12.2005 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «ГРЕТТА ГМ» (адреса: 65045, м. Одеса, вул. Новосельського, буд. 19, код ЄДРПОУ 33314178) і відкрив ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Єгорову Валентину Григорівну.
Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду Одеської області.

23.11.2005 р. постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі №24/442-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Відкритого акціонерного товариства «Ремонтно-будівельне управління №2» (м. Київ, пр-т Алішера Навої, 1-а, код ЄДРПОУ 05456650, п/р 260003911 в АППБ «Аваль», МФО 300335).
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мальцева Д. О., ліцензія АБ №176269 від 17.10.2005 р. (м. Київ, вул. Микільсько-Слобідська, буд. 6-а, кв. 19, тел.: 8-050-380-35-15, факс: 253-55-61.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 28.11.2005 р. по справі №Б29/228/05 Приватне підприємство «Науково-виробниче підприємство «ПРОГРЕС», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 52/108 (код ЄДРПОУ 31585979), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.
Ліквідатором ПП «НВП «ПРОГРЕС» (код ЄДРПОУ 31585979), призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія №АА630128 (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел.: 8 (056) 778-12-49, 778-12-46).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 29.11.2005 р. по справі №Б29/235/05 Приватне підприємство «Технопромбуд», зареєстроване за адресою: 50053, м. Кривий Ріг, вул. П'ятихатська, 19 (код ЄДРПОУ 32410970), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.
Ліквідатором ПП «Технопромбуд» (код ЄДРПОУ 32410970), призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія №АА630128 (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел.: 8 (056) 778-12-49, 778-12-46).

Господарським судом Донецької області постановою від 28 листопада 2005 року по справі №27/137Б було визнано банкрутом Приватне підприємство «Бекасо», код ЄДРПОУ 33371744, адреса: м. Донецьк, вул. Крепільщиків, 1) і відкрито ліквідаційну процедуру строком на три місяця.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ткаченка П. В., ліцензія АБ №216865.
Заяви кредиторів направляти в місячний строк ліквідатору на адресу підприємства: м. Донецьк, вул. Крепільщиків, 1.

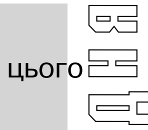
Господарським судом м. Києва порушено справу про банкрутство № 15/835-б відносно товариства з обмеженою відповідальністю «Слоун» (ідентифікаційний номер: 31173987, адреса: 02156, м. Київ, вул. Матеюка, 4).
Розпорядником майна призначено Седлецького Олександра Валентиновича (04107, м. Київ, а/с 34).
Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 9 ГРУДНЯ 2005 ■ № 234 (3734)

10 грудня в Україні хмарна погода, без істотних опадів. Очікується зниження температури вночі до 4—9 градусів морозу, вдень — до 0—5 морозу; у східних областях протягом доби — до 3 градусів морозу—2 градусів тепла, у Криму вночі — до 0, вдень — до 1—6 градусів тепла. Місцями туман; на дорогах, окрім крайнього півдня, подекуди ожеледиця

9 ГРУДНЯ

■ 1863 р. Народився Борис Грінченко, письменник і укладач 4-томного тлумачного словника української мови.

■ 1917 р. У Брест-Литовську розпочались мирні переговори між Радянською Росією і центральними державами.

■ 1918 р. Директорія відновила дію закону УНР про 8-годинний робочий день.

■ 1925 р. Народився патріарх Володимир (Василь Романюк), глава Української православної церкви Київського патріархату.

■ 1941 р. Китай оголосив війну Німеччині, Італії і Японії.

■ 1946 р. Засновано Інститут філософії АН УРСР.

■ 1960 р. У Києві відкрито Палац спорту.

■ ЗДОРОВ'Я БЕЗ ЛІКІВ

ЗАСТУДА

Якщо у вас загальне нездужання, кашель, нежить, підвищена температура — це може бути застуда. Симптоми виявляються не одномоментно і минають не відразу, деякі, наприклад нежить чи кашель, можуть триматися досить довго. Пропонуємо нетрадиційні методи лікування.

☛ Подрібнити до кашкоподібного стану 100 г ріпчастої цибулі і залити 40 мл столового оцту, настояти півгодини у щільно закритому посуді, після чого процідити і змішати з 4 столовими ложками меду. Приймати цю суміш по одній чайній ложці кожні півгодини в період загострення захворювання, а потім — тричі на день перед їжею.

☛ Щодня їсти печену цибулю до настання помітного поліпшення стану. На відміну від свіжої, печену цибулю можна їсти без обмежень.

☛ Перед сном рекомендується натерти підошви ніг свіжорозрізаною цибулиною, після чого на ноги надягти вовняні шкарпетки і добре вкутатися.

☛ Очистити і вимити одну велику цибулину. Натерти і змішати з гусячим жиром. На ніч розтерти цією сумішшю груди й обв'язати теплою хусткою. Ранком натщесерце прийняти 1 столову ложку цієї само суміші.

☛ Просочити вовняну матерію оцтом, рослинною олією і камфорою і прикласти її до грудей на ніч. На шию ззаду покласти компрес із тертого хрону, наповнити вовняні шкарпетки гарячим тертим хроном і надягти.

☛ Натерти на дрібній тертці часник і змішати його з медом у співвідношенні 1:1. Перед сном приймати по одній столовій ложці, запиваючи теплою водою.

☛ Очистити зубчики часнику, подрібнити їх до однорідної маси. Намазати ступні свинячим несолоним жиром або жирним кремом. Накласти подрібнений часник на ступні і зав'язати вовняною тканиною або надягти вовняні шкарпетки і залишити на ніч.

☛ Обгорнути торс рушником, натертим часником, і походити чи полежати так у теплому приміщенні протягом якогось часу, потім прийняти душ. Такі обгортання можна робити на зап'ястках, на гомілках ніг, можна обгортати шию при ангіні.

☛ Розтовкти 30 зубчиків часнику, покласти в каструлю і залити 10 л окропу. Закрити кришкою і залишити настоюватися на 6-8 годин. Отриманий настій знову розігріти (не доводячи до кипіння), вилити в ванну або в тазик і долити звичайної теплої води до потрібного обсягу. Співвідношення часникового відвару, якщо хочете прийняти ванну цілком, має бути 1:6, якщо сидячи — 1:3, якщо потрібно попарити тільки ноги і руки, то 1:7.

■ СМАЧНА КОЛОНКА

Печеня по-кримськи

У класичному рецепті слід взяти баранину, але не гірше виходить і з будь-яким іншим м'ясом. Отже, його невеликі шматки обсмажуємо, заливаємо сметанно-томатним соусом і тушкуємо 10—15 хвилин. Яблука, нарізані дольками, м'ясо, обсмажену картоплю й цибулю кладемо в горщик, заливаємо соусом, у якому тушкувалося м'ясо, додаємо промиті родзинки та вино. Горщик закриваємо тістом і ставимо у духовку на 10—15 хвилин. Щоб надати страві більшої святковості, її можна приготувати у порційних горщиках і в них подати до столу.

Для приготування беремо: м'ясо — 200 г, яблука, цибуля — по 100 г, 1 ст. ложка томатного соусу, сметана — 20 г, картопля — 300 г, родзинки — 20 г, борошно — 1 ст. ложка, червоне вино — 10 г. Для тіста: борошно — 100 г, 1/2 яйця, трохи води.

Павло СЕРГІЄНКО.

Чернігів.

■ ЗБЕРІГАЄМО ХАРЧІ

Щоб сир не висихав

Покладіть на тарілку поруч із сиром шматочок цукру і накрийте його іншою тарілкою — впродовж тижня сир буде цілком свіжий.

Катерина ЄРМОЛАЄВА.

Чапаївка Козельщинського району Полтавської області.

■ КОРИСНО ЗНАТИ

Сльози, не змивайте краси

Дощової та морозної пори року ваша декоративна косметика має бути особлива. По-перше, це водостійка туш. Вона не розмазуватиметься по обличчю, коли очі сльозяться від вітру. Якщо зазвичай не користуєтеся тональним кремом, узимку він якраз бажаний — чудовий захист шкіри від впливу холодного повітря. Тіні для повік мають бути рідкі, а помада для губ — живильна. А якщо замінити її на блиск для губ, це і є ідеальний варіант.

■ У САДУ ТА НА ГОРОДІ

Сніг-сніжок навкруги! А у вашому погребі — осінь: пахнуть яблука, груші...

❆ Не забувайте провітрювати фруктосховище. Закінчується строк зберігання осінніх яблук, стежите за плодами зимового терміну споживання.

❆ Утепліть люк і вентиляційні труби.

❆ Якщо випадає мокрий сніг, струшуйте його з гілок.

❆ Подбайте про зимуючих птахів — зробіть годівниці, підсипайте корм.

❆ Якщо очікується зниження температури, заготуйте живці для перещеплення. Зберігаєте їх у підвалі, поклавши торцями у вологий пісок.

■ СИЛА ЕФІРУ

Чарівне чайне дерево

Його ефірну олію використовують:

▶ при застуді, грипі й герпесі — як антибактеріальний й імуномоделюючий засіб;

▶ при запаленнях вуха, носоглотки й органів дихання — як протизапальний і знеболюючий засіб;

▶ для обробки інфікованих ран і опіків — як сильний антисептичний засіб.

Олія чайного дерева полегшує біль, усуває запалення й набряклість тканин при міозитах, розтягненнях, невралгіях, артритах і остеохондрозі. Ефективна при остеомієліті. Лікує тріщинки в куточках губ. А ще — зм'якшує різкі перепади настрою й емоцій.

■ ФОТОПОРАДА

Фото Ірини ВОЛОШКИ.

Під час найдовшої прогулянки узимку маля не змерзне, якщо ненька буде поруч.

Київ.

Стежимо за чистотою взуття!

■ ЧЕПУРНУСІ НА ЗАМІТКУ

✏ Замшеве взуття добре відчищується, якщо його потримати над парою, а потім почистити спеціальною щіткою. Якщо замшеве взуття сильно забруднене, його чистять мильною водою з доданням нашатирного спирту. Після чищення замшу бажано обробити водовідштовхувальним препаратом.

✏ Якщо взуття не вдається зробити блискучим, потрібно протерти його скибочкою лимона і відполірувати бархаткою.

✏ Щітки для взуття потрібно мити водою з доданням нашатирного спирту.

✏ Щоб пом'якшити шкіру взуття, що довго не носили, потрібно добре протерти її касторовою олією і почекати, поки просякне.

Марина ПРИХОДЬКО.

Херсон.

■ УСМІХНІТЬСЯ!

Економія

— Тату, а пам'ятаєш, ти обіцяв мені десять доларів, якщо я перейду в четвертий клас?

— Так-так, звичайно, пам'ятаю. Ну, і як твої справи?

— Вітаю тебе, тату. Ти заощадив десять доларів!

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 465

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 700

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4561

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos